

இலக்கணச் சுவாமிகள்

என்னும்

புரீமத் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான்

நினைவு மணி

கலாநிலைய பதிப்பகம்

சிவன் கோவில் மேலேறி

: மாழப்பாணம்

1958

- 72 - பக்கங்கள்.

ஸ்ரீமத் இலக்கணம்
முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் சுவாமிகள்
ஞாபக அன்பளிப்பு.

கனாகலய பதிப்பகம்,

மாநாட்டாணம்.

இலக்கணச் சுவாமிகள்

என்னும்

புரீமத் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான்

நினைவு மலர்

1958

கலாநிலைய பதிப்பகம்

சிவன் கோவில் மேலேனீதி

:

யாழ்ப்பாணம்

மூமத் மூத்துக்குமாரத் தம்பிரான் சுவாமிகள்

பதிப்புரை

ஞானப்பிரகாசமுனிவர் ஆறுமுகத் தம்பிரான் போன்ற பெரியோர்கள் ஈழகாட்டிலிருந்து தமிழ்நாடு சென்று அங்கு நிரந்தரமாக வசித்து, சைவத்துக்கும் தமிழுக்கும் நிலைபேறான தொண்டுகள் ஆற்றியுள்ளார்கள். அவர்கள் பரம்பரையில் வந்த வர்களே ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரத்தம்பிரான் என்னும் இலக்கணச் சுவாமிகள். இவர்களின் சீரிய துறவொழுக்கத்தைப் பற்றியும், இவர்கள் சைவத்துக்கும், தமிழுக்கும் ஆற்றிய தொண்டுகளைப் பற்றியும் இம்மலரில் காணப்படும் கட்டுரைகளிலிருந்து அன்பர்கள் ஒருவாறு அறிந்துகொள்ளலாம். இக்கட்டுரைகளிற் பெரும்பாலானவை சுவாமிகள் சமதி அடைந்தபொழுது பத்திரிகைகளில் வெளிவந்த பாராட்டுரைகளாகும். சில, சுவாமிகள் பரிசோதித்து வெளியிட்ட நூல்களிற் காணப்படும் அணிந்துரைகளிலிருந்து எடுக்கப்பட்டவை. கலைப்புலவர் திரு. க. கவரத்தினம் அவர்களின் கட்டுரை இம் மலருக்கென எழுதப்பட்டது.

இம்மலரின் இறுதியில், சுவாமிகளின் உரையெழுதுந் திறமைக்கு எடுத்துக்காட்டாக ஸ்ரீ அகிலாண்டகாயகி அம்மை பதிகத்திற்கு அவர்கள் எழுதிய உரையும் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது.

இங்ஙிளைவு மலர் சுவாமிகள் பிறந்த இடத்தில் தாயி்க் கப்பெற்ற கலாசிகைய பதிப்பகத்தின் முதல் வெளியீடாக வருவது மிகவும் பொருத்தமானதாகும். இப்பதிப்பகம் இவ்வெளியீட்டைத் தொடர்ந்து பல அரிய நூல்களை வெளியிட, வாலாம்பிகை சமேத வைத்தீசுவரப் பெருமான் அருள் புரிவாராக!

வைத்தீசுவர வித்தியாலயம்,

ச. அம்பிகைபாகன்.

யாழ்ப்பாணம்.

10-5-58

சுழநாடு ஈன்ற துறவி

திரு. ம. வே. திருஞானசம்பந்தர்

ஓடும் பொன்னும் ஒப்ப கோக்கும் உலகப் பற்றற்ற
மகா துறவியெனச் சைவ மக்களாற் சிறப்பாகவுந் தழிற்
மக்களாற் பொதுவாகவும் பாராட்டப் பெற்று வந்த
ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் கவாயிகள் தமது பதி
னுன்காம் வயதாகிய சிறு பிராயத்திலேயே யாழ்ப்பா
ணத்தை விட்டுப் புண்ணிய பூமியெனப்படும் இந்தியா
விற்குச் சென்றவர், பின்னர் எக்காலத்தேனும் இங்கு
மீண்டிலரெனினும், அந்தக் காலத்தில் யாழ்ப்பாணத்தி
லிருந்து சிதம்பரஞ்சென்ற ஞானப்பிரகாச கவாயிகளைப்
போல், இத்துறவியாரும் யாழ்ப்பாணத்தைச் சந்தி பூமி
யாகக் கொண்டுள்ளாரென்பதைச் சிந்திக்கும்போது,
யாழ்ப்பாண மக்களிடத்துப் பக்தியும் பெருமிதமும் ஏக
காலத்திற் பிறக்கின்றன. சுற்றார், பெரியார், துறவிகள்
சஞ்சரிக்குமூர்கள் மாத்திரமல்லாமல், அவர்கள் உதித்
தற்கிடமாகவுள்ள நாடும் புண்ணிய நாடாகும்.

துறவிகளுட் பலர் தம்முடைய ஆன்மார்த்தமாக
உழைப்பாருமுண்டு. சிலரினுஞ் சிலரே தமது ஆன்மார்த்
தத்தின் பொருட்டு உழைப்பதோடு மாத்திரம் அமைத
வின்றித் தாம் கைக்கொண்ட சமயம், தம் தாய் மொழி,
தம் நாட்டிலுள்ள மக்களின் ஞானவிருத்தி யென்னு
யிவற்றின் பொருட்டும் உழைப்பவர்களாவர். தமது

முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் சுவாமிகளும் இச்சிலரினுஞ் சிலருனொருவரென மதிக்கத்தக்கவர். சுவாமிகளின் பாலப் பிராயத்தைச் சொல்வதற்கு, அந்தப் புண்ணியஞ் செய்த சூடியிற் பிறந்த அவர்களுடைய தமக்கையார் இன்றுஞ் சீவந்தராயிருக்கின்றார். அவர் வாயிலாகக் கேட்டறிந்த சில வரலாறுகள் அற்புதமானவை; எல்லார்க்குய் கிடையாதன. சுவாமிகளின் இயற் பெயர் முத்துக்குமார சுவாமியென்பதாம். இவர் வண்ணூர்பண்ணைச் சிவன் கோயில் மேலை வீதியில் வாழ்ந்த சிறந்த வேளாண் மரபினராகிய குமாரகுலசிகத்தாரின் வழித் தோன்றலாயுள்ளவர். தந்தையார் பெயர் வெற்றிவேற்பிள்ளை. "வாழும் பிள்ளையை மண்விளையாட்டிலே தெரியும்" என்றவாறு தம் சிறுபிராயத்திற்றினே பள்ளிக் கூடத்திற்போய்ப் படிப்பதும், தம் வீட்டிற்குச் சற்றுத் தூரத்திலுள்ள வில்லூன்றிபென்னும் புண்ணிய நீர்நிலையிற்போய் ஸ்நானஞ் செய்து சந்திவந்தனை முதலிய கடன்களை முடித்து வில்லூன்றித் தலத்திலேயே கோயில் கொண்ட வீராயகப் பெருமானை வணங்கி மீண்டுவந்து வண்கை வைத்தியேகவரப் பெருமானைத் தரிசிப்பதும் தமக்குரிய பாடங்களைப் படிப்பதும், எஞ்சிய நேரத்தில் அறிவுக்குரிய நூல்களைத் தேடிப் படிப்பதும், அயலினிருக்கும் கற்றரிடத்தில் தமக்கு நேர்ந்தசந்தேகங்களைக் கேட்டுத் தெளிவதுமாக நல்ல முறையிற் காலம் கழித்தார்.

ஐ வண்ணூர்பண்ணை, ஆயுள்வேத வைத்தியர், காலஞ் சென்ற திரு. கந்தப்பிள்ளை சிற்றம்பலம் அவர்களின் மனைவி ஸ்ரீமதி தையல்முத்து அம்மாள்.

அக்காலத்திலே, இந்தியாவில் இராணுவத்திற்
 சேவைசெய்து இளைப்பாறிய ஒரு போர்வீரர், ஈழநாட்டி-
 லுள்ள சுதிரீகாமம், திருங்கோணூரில் முதலிய தலங்-
 களைத் தரிசிக்கவும் இந்நாட்டிலுள்ள கன்னியா, கீரிமலை,
 நஞல தீர்த்தமென்னும் புண்ணிய தீர்த்தங்களில் மூழ்க-
 வும் நோக்கங்கொண்டு இங்குவந்து சிவநாமம் அப்படியே
 கழித்தபின், வண்ணைச் சிவன்கோவில் விதியிலுள்ள தா-
 கிய ஒரு திருமடத்தினிருந்துகொண்டு வாலாம்பிகா
 சமேத வைத்தியேசுவரப் பெருமானை அதுதினமும் பக்தி-
 யோடு தரிசிப்பதுடன் அமையாது, இங்குள்ள சிறு-
 பிள்ளைகளுட் பவரைச் சேர்த்து ஒரு சிவநாமக் கோஷடி-
 யாக்வி வைத்தியேசுவரப் பெருமான் சங்கீதியிற் கிரம-
 மாகச் சிவநாமஞ் சொல்லுதலையே தமது சிவதொண்டா-
 கக் கொண்டொழுதுவர். அந்தப் பெரியார் பொன்னிற
 மேனியுடையராய், உருத்த தேக்கட்டுடையவராய், முறு-
 கிய நீண்ட சடைமைய முதுகில் தொங்கவிட்டவராய்,
 விழுதி சாதனம் வினங்கும் மெற்றியுடையராய், சிரத்தி-
 லுங் கழுத்திலும் மார்பிலுங் கரத்திலும் உருத்திராக்க-
 மாலைகள் பொனிய, தம் கரங்களில் தாளம் பரித்தபடி தம்
 சீடர்களாகிய சிறுவர்களுடைய கரங்களிலும் தாளங்கள்
 வினங்க மெய்யில் வியர்வை அரும்ப, முகத்திலே அருட்-
 களை ததும்ப நின்று கேட்பார் உள்ளம் உருகும் வண்ணம்
 சிவநாமஞ் சொல்வதை, இதனையெழுதும் நாமும் கேட்-
 டும் பேறு பெற்றுள்ளோம். தம்பிடத்தில் வந்து கூடிச்
 சிவநாமம் சொல்லும் அப்பிள்ளைகளை மேலும் மேலும்
 அப்பணியில் ஈடுபடுத்தவேண்டுமென்னும் நோக்கங்
 கொண்டு, அப்பிள்ளைகளுக்குக் கற்கண்டு வழங்கி வந்த
 காரணத்தினால், மேற்படி பெரியாருக்குக் கற்கண்டுச்

சாயியாரென்னும் பெயருண்டாயிற்று. அக்கற்கண்டுச் சாயியார் கூட்டத்திற் சேர்த்து சிவநாமம் சொல்வதில் இப்பாலிய முத்துக்குமாரகவாமியும் ஒருவராய் ஈடுபட்டார்.

முத்துக்குமாரகவாமியின் போக்கு உலகானுபவத்தை யொட்டியதல்லவென்றும், துறவுப் போக்கென்றும் அபிரீத்த இவருடைய தாயார் சகோதரர், சுற்றத்தார், இவர் இரண்டுமுறை தென்னிந்தியாவிற்கு யாத்திரை செய்ய முயன்றவிடத்து, இரு முறையுந் தடுத்து விட்டார்கள்; மூன்றாம்முறை தம் உற்றார் உறவினர் எவரும் கரணவண்ணம் 14ம் வயதிலே தலயாத்திரை தீர்த்த யாத்திரை செய்யும் நோக்கமாகப் புறப்பட்டுப் போய் விட்டாராம். அவரைப் பற்றி ஏதும் செய்தியறியலாமென இங்குள்ள பெற்றார் பலவாறு முயன்றும் அநுகூல மடைந்திலர். எங்கோக்கம்பற்றியோ யாமறியோம், இந்தியாவிலுள்ளவர்களுக்காக, இய்கிருந்து இந்தியாவிற்குப் போகும் எவர்க்காக, முத்துக்குமாரகவாமியார் தாம் யாழ்ப்பாணத்தவரென்பதை வெளியிட்டிலர். இந்த இடைக்காலத்திலேயே முத்துக்குமாரகவாமியார் ஞான சாத்திரப் பயிற்சி, விசேட தீட்சை, காஷாயம், சிவபூசை, தூலாராய்ச்சி, அவற்றை வெளியிடுதல், தலயாத்திரை, தீர்த்த யாத்திரை, சுற்பித்தல் முதலிய கருமங்களைக் கைக்கொண்டு செய்வாராயினர். கவாமிகளுக்குச் சமாதியுறும்போது வயசு 64 வரையென மதிக்கப்படுகிறது. இற்றைக்கு முப்பது வருடங்கட்கு முந்தியே கவாமிகளோடு நன்கு ஊடாடிய சிதம்பர சைவப்பிரகாச வித்தி யாசாலைத் தலைமை ஆசிரியராய் அங்கு நீடித்த காலம்

வசித்த ஆசிரியர் ம. க. வேற்பின்னையவர்கள் போன்ற சிலர்மாத்திரம் கவாமிகள் யாழ்ப்பாணத்தைச் சர்மஜுரா கக் கொண்டவரென்பதையும், அவர் மரபையும் அறிந்து இய்குள்ள கற்றத்தாருக்கு வெளியிட்டனர். இப்பொழுது அங்கிருக்கும் செப்பரைச் கவாமிகளும் யாழ்ப்பாணத் தைச் சர்ம பூமியாகக் கொண்டுள்ளவரென்றும் இச் கவாமிகளைப் பற்றி அறிந்தவரென்றுஞ் சொல்லப்படு கிறது.

யாழ்ப்பாணத்து மக்களுட் பலர் இச்சுவாமிகளை நேரில் தரிசிக்கும் பேறு பெற்றிலரெனினும், தென்னிந்தி யாவிலிருந்து இங்காட்டிற்குக் காலந்தோறும் வந்து மீளும் பிரம்ம பூ ஈசான சிவாச்சாரியார், சிவக்கவிமணி கப்பிர மணிய முதலியார் முதலாம் பல அறிஞரும், இந்தியாவிற் சென்று துறவுபூண்டு வினங்கிய சச்சிதானந்த ராசயோகி கன், யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து சென்று கவாமிகளைத் தரி சித்து அவர்களோடு இனிது ஊடாடிய திரு. க. சிவபாத கந்தரமவர்கள், திரு. சித. மு. ப. சிதம்பரநாதச் செட்டி யார் போன்ற சிலரும் இத்துறவியாரின் பெருமைகளைச் சொல்லச் சொல்ல கேட்டுக் கேட்டு மகிழ்ச்சியடைந்து வருவர். கவாமிகளைத் தரிசிக்கும் பேறு எமக்கும் ஒரு முறை கிடைத்தது. இஃகமறை காய்போலிருந்து தமிழ் மொழியின் பொருட்டுப் பொதுவாகவும் சைவத்தின் பொருட்டுச் சிறப்பாகவும் உழைத்து வந்த பூமத் முத் துக்குமாரத் தம்பிரான் கவாமிகள் போன்ற பெரியார் கிடைத்தல் அரிதெனலாம். இப்படியானவர்கள் காலந் தோறும் தோன்றிச் சைவத்தின் பொருட்டும் தமிழின் பொருட்டும் தத்தங் கடமைவைச் செய்துவிட்டுக் கடமை

முடிந்தவுடன் தினைப்போதுந் தரியாது சொல்லாமல் மறைத்துவிடுகிறார்கள். இவர்கள் வாழ்க்கையை இயன்ற வரையிற் பின்பற்றுதற்குப் பூர்வ புண்ணியமும் திருவருளும் வேண்டுமென்பர்.

வரலாற்றுச் சுருக்கம்

சுவாமிகள் தமது சம்மஜராகிய யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து தமது 14ம் வயதிற்புறப்பட்டுச் சிதம்பரம் முதலிய பல தலங்களிற் சென்று சிலகாலம் ஆங்காங்கு வசித்துச் சுவாமி தரிசனஞ் செய்து திரிந்து பின்னர் சூரியனார் கோயிலாதீனத்தை அடைந்து சிலகாலம் அங்குத் தங்கியிருந்து பல கலைகளையும் திறம்படப் பயின்று வந்தார். அங்கே தானே சிவதீட்சை பெற்றுக் காஷாயம் வாங்கிக் கொண்டு அங்குள்ள அடியார் குழாத்திற்கு இலக்கணம் முதலிய நூல்களைத் திறமையோடு போதித்து வந்தமையினாலும், சிவனடியார்க்குரிய இருபத்து மூன்று இலக்கணங்களும் தம்மிடத்தமைய வாழ்ந்தமையினாலும் இலக்கணச் சாமியார் என்னும் காரணப் பெயரைப் பெற்றார். வடமொழி தென்மொழியிரண்டிலும் திறமை வாய்ந்த சுவாமிகள் சிதம்பரம் ஈசானிய மடம் ஸ்ரீமத் இராமலிங்க சுவாமிகளிடத்திற் சிவப்பிரகாசர் பிரபந்தங்களையும் வேறு சில நூல்களையும் பாடங் கேட்டார்கள். பின்னர்ச் சூரியனார் கோவில் ஆதீன குருமூர்த்தியாகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மி முத்துக்குமார தேசிக சுவாமிகளிடத்து ஞான நூல்களை ஒதியுணர்ந்தார்கள். சுவாமிகளிடத்து வினங்கிய உண்மைத்துறவு, லயதி திறம்பாமை, சைவத்திற் கொண்ட பேரபிமானம், புறநெறியில் அகப்பட்டவயிர்களைத் தம் உபதேசத்தாற் சிவநெறிப்படுத்துதல் முதலாம் உத்தம

ஞானங்களையும் சற்குருமங்களையும் கால்கதியில் உள்ளவாறுணர்ந்த அறிஞர்கள் பலர் சுவாமிகளையே பேராசிரியரும் மதிப்பும் பாராட்டி அவர்களிடத்துள்ளபெரும் பயனாகிய உபதேசங்களைத் தேடிச் சென்று பெறுவாராயினர்.

தொண்டுகள்

முன்னெக்காலத்தும் வெளிவராதிருந்த சிவஞான மாபாடியத்தையும் சிவாக்கிரபாடியத்தையும் இவை போன்ற சில அரிய நூல்களையும் சுவாமிகள் தமது காருண்ய சிந்தையோடு கூடிய விடாமுயற்சியால் மூலப் பிரதிகளை அரிதில் பெற்றுப் பரிசோதித்து அச்சிட்டுச் சைவ உலகத்திற்குப் பெரும் பயனைச் செய்தார்கள். முத்தி டிச்சய பாடியமென்னும் அரிய நூல் தருமபுர ஆதினத்திலிருந்து வெளி வந்தமைக்குச் சுவாமிகளும் காரணராயுள்ளார். தருமபுராதீனத்து ஸ்ரீலக்ஷ்மீ மகா சந்திதான மவர்கள் சுவாமிகளைப் பலலாற்றினும் அபிமானித்து வந்தார்கள். "ஞானாவர்ண விளக்கம்" என்னும் நூலைச் சுவாமிகள் வெளியிடும் வண்ணம் ஆராய்ச்சி செய்து வரும்போது முத்தியடைந்தார்கள். சுவாமிகள் தமக்கு உறவினராக, வேறு எவர்களாக உதவிய பொருள்களை இவறவன் திருவடக்கே அர்ப்பணஞ் செய்துள்ளார். பரீ சிவக்கவிமணி C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார் எழுதிய பெரிய புராண விரிவுரை சுவாமிகள் பரிசோதித்த பின்னரே அச்சவாகனமேறி வருவதாம். சுவாமிகளுடைய ஆச்சிரம நூல் நிகலத்து மிகப்பல அரிய சாஸ்திரங்கள் அமைந்திருக்கின்றன; அவற்றுட் சில இக்காலத்துத் தேடக்கிடையாதன. சுவாமிகள் விஷயமாக இன்னும்

தொகுத்துக் கூறத்தக்கன பலவுள்; அவை காலகதியில் வெளிவரும். சமாதரி சிதம்பரம் ஞானப்பிரகாச தீர்த்தக் கரையில் அமைந்துள்ளது.

இலவச நூல்நிலையம்

யாழ்ப்பாணம் இலக்கணம் முத்துக்குமார தேசிகர் தாம் காலமாவதற்கு முன்பு தம்மிடமிருந்த 2000 ரூபா மதிப்புள்ள 700க்கு மேற்பட்ட சைவ சித்தாந்த நூல்களைத் தம் ஆசிரியர் காலஞ்சென்ற முத்துக்குமார தேசிக கவாயிகளின் பெயரால் இலவச நூல்நிலையம் திறந்தார். அந்த நூல்நிலையம் நீடித்து நடந்துவர தம்மிடமிருந்த இரண்டாயிரம் ரூபாலையும் ஒரு ஸீட்டையும் கொடுத்து 6 பேர் அடங்கிய டிரஸ்டியையும் நியமித்துவிட்டு, தமது 64வது வயதில் சிதம்பரத்திலேயே சமீபத்தில் காலமாகி விட்டார்.

ஹி டிரஸ்டிகள் சிதம்பரம் செங்கழாந்தப் பிள்ளையார் கோவில் தெருவினுள்ள சிவஞானத் திருத்தனி என்ற கட்டிடத்தில் முத்துக் குமாரகவாயி தேசிகர் நூல்நிலையத் திறப்புவிழா நடத்தினார்கள். திறப்புவிழாவிற்ரு நகரி லுள்ள சைவ சமயப் பெரியார்களும் பெண்மணிகளும் வந்திருந்தனர்.

சிள்ளையா முதலியாரின் தேவாரப் பள்ளி மாணவர்கள் தேவாரப் பாடல்களைப் பாடினர். அண்ணாமலை சர்வகலாசாலை ஆசிரியரான எம். வி. சோமசுந்தரம் பிள்ளை பேசினார்.

சும்பகோணம் ப. தி. சோ. குமாரசுவாமிச் செட்டி
பாச் முத்துக்குமார தேவிக் கவாபிகள் தூம் நிலையத்தைத்
திறந்து வைத்தார்.

நிலையத்திலுள்ள நூல்கள்

சித்தார்த்த சாத்திரம் 120, சங்க தூம் 18, புராணங்
கள் 60, திருமுறைப்பகுதி 45, சிவாதாமப்பகுதி 40,
தமிழ் இலக்கணப் பகுதி 28, பன்னாற்பகுதிகள் 206,
சமஸ்கிருதமேதம், விபாகரணம், காவியம் 128.

நான்தோறும் மாலை 2 மணி முதல் 5 மணி வரை
தூம்நிலையம் திறத்திருக்கும்.

[இக்கட்டுரை காலஞ் சென்ற இந்துசாதனம் பத்தி
ராசிரியர் திரு. ம. வே. திருஞானசம்பந்தரால் எழுதப்
பெற்று, இந்துசாதன வச்சிரவிழாமலரில் வெளிவந்தது.]

சூரியனுர் கோயில் ஆதீனம் இலக்கணச் சுவாமி என்னும்

ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான்

இவர்கள் தம் தாய்காடாகிய இலங்கையை விட்டு இளமையிலேயே தில்லைப்பதியை யடைந்து, ஈசானிய மடம் இராமலிங்க சுவாமிகளிடம் சிற்றிலக்கியங்களையும் இலக்கண நூல்களையும் முறையே ஐயந்திரிபற்க் கற்றுச் சூரியனுர் கோயில் ஆதீனத்தையடைந்து குருமகா சங்கி தானம் ஸ்ரீஸுப்ரீ முத்துக்குமார தேசிக சுவாமிகளை ஞான சாரியராகக்கொண்டு, காஷாயம் பூண்டு, அருளுபதேசம் பெற்று, ஞான நூல்களை எல்லாம் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் கேட்டுச் சித்தித்துத் தெளிந்தவர்கள். தொல்காப்பியமாத் இலக்கண நூல்களிலும் புராணம், இதிகாசம், காவியங்களிலும் இவர்கள் பரிலாதன ஒன்று யின்று. தம்மையடைந்த அடியார்க்கெல்லாம் அவர்கள் பெற்ற தீக்ஷை நீகீமக்கேற்ப ஞானநூற் பொருள் நுணுக் கங்களைப் போதிப்பதே தமது குறிக்கோளாகக் கொண்டவர்கள். தமது ஞானசிரியர் விருப்பின்படி சிவஞான போதமாபாடியம் முழுவதும் வெளிவருவதற்குக் காரண மாயிருந்தவர்கள் இவர்களே. அல்லாமலும், ஆதீனத் தாபகர் ஸ்ரீஸுப்ரீ சிவாக்கிரயோகிகள் அருளிச்செய்த சிவாக்கிரபாடியம், கிரியாதியிகை என்னும் இரு வட மொழி நூல்களையும் வெளியிட்டு உபகரித்தவர்கள். நித் திய கர்மாதுட்டான நெறி சிறிதும் தவருதவர்கள். சிவ பூசாதூரந்தரர். நைட்டிகப் பிரமச்சாரி. கருங்கக்கறிந்

துறவறத்திற்கே ஓர் அணிகலனாக விளங்கியவர்கள். பொதுவாக சைவ உலகமும், சிறப்பாக சைவாதீனங்களும் இவர்களை உங்கு அறியும்.

தருமை 24-வது மகாசந்திதானத்தின் ஆணையின்படி முத்தி நிச்சயப் பேருரை முழுவதும் ஒப்பிட்டுப்பார்த்து உபகரித்தவர்கள். 25-வது மகாசந்திதானம் அவர்கள் விருப்பின்படி ஞானாவரண விளக்கவுரை பெரும்பகுதி சரி பார்த்தார்கள். ஆகமப்பிரமாணங்களையே மிகுதியும் கொண்டுள்ள இவ்வுரை முழுதும் பார்ப்பதற்கில்லாமையே சைவம் செய்த தவக்குறை போலும்.

வெளியே எங்கு சென்றாலும் தில்லையம்பலத்தில் ஆனந்தத்தாண்டவத்தையே கருத்திற் கொண்டவர்களாதலின், தருமையம்பதியிலிருந்து ஞானாவரண விளக்கம் உரைப்பார்த்து வருங்கால், திருவருள் செலுத்த தில்லையை அடைத்து, தமது நிலையை அன்பர்களுக்கும் சீடர்களுக்கும் குறிப்பாலுணர்த்திச் சிவசிந்தனை மறவா திருந்து, தமக்குப் பலவிதத்தும் வசதியாயிருந்த ஸ்ரீமெய்கண்டசித்தார்த்த வித்தியாசாலையில், விரோதி உருஷம் சித்திரை மாதம் 10-ந் திகதி பென்னிக்கிழமை பகல் 10-30 மணிக்குப் பரமுத்தி எய்தினார்கள். 9-ந் திகதி வியாழக்கிழமை இரவு இவர்கள் நிலையைக் குறிப்பாலுணர்த்த தருமை ஆதீனகர்த்தரவர்கள் அனுப்பி வைத்த தருனிய விபூதி, சந்தனம், மாலை முதலிய பிரசாதங்களை ஏற்றுக்கொண்ட முகையில் தலையசைத்து வணக்கத்தைத் தெரிவித்துக் கொண்டார்கள். வென்னிக்கிழமை காலை 6 மணிக்கு ஒதுவாமூர்த்தி விடை பெற்றுக்கொண்ட போதும் தலையசைத்து விடையளித்தனுப்பி வைத்தார்

கனென்பதும் சிந்தித்தற்குரியது. பலகாலமாகவே கவா
மிகளை அறுசுவை யுணவளித்து ஆதரித்து வந்த அருட்
செல்வரும் பொருட் செல்வருமாகிய உயர் திரு. எஸ்.
மார்க்கண்டப்பின்னையவர்கள் முயற்சியால், தருமை
ஆதீன கர்த்தரவர்கள் திருவருள் பெற்று ஆதீனத்துக்
குச் சொந்தமான தெற்கு மடத்தில், முத்தி நிச்சயப்
பேருரை ஆசிரியரும் ஞானாவரண வினக்கவுரை ஆசிரியரு
மாகிய பெரியார் வெள்ளியம்பலவாணத் தம்பிரான்
சமாதி கொண்டிருக்கும் இடத்திற்குப் பக்கத்தில் இவர்
கனுக்கும் இடங் கிடைத்தது திருவருட் செயலேயாம்.

கவாமிகளுக்குச் சொந்தமாக ஒரு மடமும் நூல் நிலை
யமுமுண்டு. பூமித் செப்பறைச் சிதம்பரசுவாமிகளைப்
போலவே கைவர்களுக்குப் பயன்படும்படி தக்க பாது
காப்பாளர்களை சீயமித்து ஏழுதியும் வைத்திருக்கிறு
கள்.

பத்தாமான் மாணேசுவர பூசை வெருசிறப்பாக
நடைபெற்றது. தருமையாதீனத்திலிருந்து விழுதி முதலிய
பிரசாதம் அனுப்பி வைத்தருளினார்கள். வேளூர்க் கட
டளை விசாரணை பூமித் சோமகந்தரத் தம்பிரான் கவாமி
கள் தலைமையில், சூரியனார் கோவில் மீனாட்சி கந்தா தேசி
கர், செப்பறைக் குருக்கள் ஐயா, சிவக்கவிமணி C. K.
சுப்பிரமணிய முதலியார் முதலிய மெய்யன்பர்களும்
கவாமிகளது அருமை பெருமைகளைப் பாராட்டிப் பேசி
நடராசப்பெருமான் திருவருளை வழத்தினார்கள்.

— ஞானசம்பந்தம், தர்மபுர ஆதீன வெளியீடு,

சித்திரை 1949.

சைவப் பெரியார்

ஸ்ரீமத் இலக்கணம் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான்
சுவாமிகளின் மறைவு

சிவக்கவிமணி C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார்

மேற்படி சுவாமிகள் சிதம்பரத்தில் மாலைகட்டித் தெருவில் மெய் கண்ட வித்தியாசாலையில் வி்ரோதி வருஷம் சித்திரை மீ 10-ந் திகதி (22-4-49) தசமி அவிட்ட நாள் கூடிய வெள்ளிக்கிழமை பகல் 10-30 மணியளவில் அம்பலவாணர் திருவடி அடைந்தார்கள். அவர்களது மறைவு சைவவுலகத்துக்குப் பெருத்த கட்டமாகும். அவர்கள் தமிழ் மொழி, வடமொழி இரண்டிலும் நிரம்பிய புலமை வாய்ந்தவர்கள். அதுவே சைவசித்தாந்த சாஸ்திரங்களைத் துறைபோக ஐயந்திரிபறக் கற்றவர்கள்.

இலங்கை — வண்ணர்பண்ணையில் பரம்பரைச் சைவ வேளாள மரபில் அவதரித்த இவர்கள் 14 வயதளவில் தமது நாட்டினை விட்டு இந்நாட்டுக்கு வந்துவிட்டார்கள். அந்நேரம் இதுவரை தமது இலங்கை நாட்டுக்குச் சென்றதில்லை. இங்கு வந்த காலமுதல் சைவசந்நியாச விதிப்படி துறவுபூண்டு பாஸுகோயில் என்று வழங்கும் குரியனார் கோயில் சிவாக்ர யோகிகளாதீனம் குருமூர்த்திகளாகச் சிறந்து விளங்கிய ஸ்ரீஸுப்ரீ முத்துக்குமாரசுவாமி தேசிகர்பால் முறையே முத்திக்கையுள் பெற்றுத் தமிழ் இலக்கிய இலக்கணங்களையும் சைவசித்தாந்த சாஸ்திரம்

களையும் முறைப்படி உபதேசிக்கப் பெற்றனர். வடமொழிப் பயிற்சியும் அத்தேசிகர்பால் பெற்று விளங்கினர். சங்கியாசம் பூண்டு பிட்சை செய்து கொண்டு அநேக வருஷங்கள் வித்தைகள் பயின்றனர்.

சிரம்பிய கலியும் ஞானமும் பெற்று விளங்கினரேனும் ஒரு சிறிதும் ஆடம்பரயில்காத தூய தவ ஒழுக்க வாழ்க்கை வாழ்ந்தனர். தவத்தால் மெலிந்த திருமேனியையுடையவர். அவர்களது பெரு முயற்சியாலே சிவ ஞானமாபாடியம் முழுவதும் அச்சில் வெளிவந்து ஞானத் தமிழுலகம் வீறுகொண்டு விளங்கக் காரணமாயிற்று.

சிவாக்ரபாடியம், சைவசங்கியாசபத்ததி, திருமாரை பூர்ப் புராணம் முதலிய பல நூல்கள் தமிழிலும் வடமொழியிலும் வெளிப்படுத்தியவர் இவர்களாவர். தம்மை வந்தடைந்த பக்குவப்பட்ட நன் மாணுக்கர்கள் பலருக்கும் சைவசாத்திரங்கள், இலக்கண இலக்கியப் பாடங்கள், சைவ புராணங்கள், இவற்றை முறையாகப் பாடஞ் சொல்லிப் பயிற்றுவிப்பார்கள். யான் எழுதி வெளியிட்டுவரும் பெரியபுராண உரைக்குப் பேராதரவாய் எல்லாவகைகளாலும் ஐன்றுகோலாக உதவி வந்தனர். நாடோறும் தவனாத சிவபூசை சிவமம் சடையவர்கள். ஒன்றிரண்டு நாட்களே நோய்வாய்ப்பட்டு இருந்து சமாதியடைந்தார்கள்.

இவர்களது இன்னுயிர் இறைவர் திருவடிகீழ் இன்புற்றமர்வதாக.

— சித்தாந்தம், மே 1949

ஸ்ரீமத் இலக்கணம் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான்

திரு. ச. அம்பிகைசுவரன், B. A.

(அதிபர், வைத்தீசுவர வித்தியாலயம்.)

காஷாயத்தை ஆடையாகவும், உருத்திராக்கத்தை அணியாகவும் கொண்ட ஒரு துறவியின் படத்தைப் பத்தாண்டுகளுக்கு முன் கொழும்பில் என் கண்பன் கே. சி. தங்கராசா வீட்டில் கண்டேன். அப்பொழுது அந்தத் துறவியைப் பற்றி அவரிடம் விசாரித்தபொழுது அவர் அத்துறவி தமது தாயாரின் சகோதரரென்றும், சிதம்பரத்தில் வசித்து வருகிறாரென்றும், "இலக்கணச்சுவாமி" என்றழைக்கப்படுகிறார் என்றும் கூறினார். இதற்குமேல் சுவாமியைப் பற்றி அப்போது அறியமுடியவில்லை.

1948-ம் ஆண்டில் ஸ்ரீ ஈசான சிவாச்சாரியார் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்தபொழுதுதான் அவருடைய பெருமையை ஒருவாறு அறிய முடிந்தது. ஒரு நாள் ஸ்ரீ ஈசான சிவாச்சாரியாரைப் பண்ணை வீதியால் அழைத்துச் சென்றபொழுது மோட்டார் இரதத்தில் எங்களுடன் வந்த அன்பர் அவ்வீதியிலுள்ள பிரபல வைத்தியர் சின்னத்தம்பியார் என அழைக்கப்படும் சிற்றம்பலம் அவர்கள் வீட்டைக் காண்பித்து "இதுதான் சுவாமிகளின் சகோதரியார் வீடு" என்றார். நாங்கள் அப்பொழுது பேசிக்கொண்டுபோன விஷயம் பண்டிதமணி கதிரேசச்

செட்டியாரின் திருவாசகவுரையாகும். அன்பர் கூறியதைக் கேட்ட சிவாச்சாரியர் கூறியதாவது:—

"இப்பொழுது சைவ சித்தாந்த அறிவுக்கு எல்லையாக விளங்குபவர் இலக்கணச் சுவாமிகளாகும். அவர்கள் மறைந்தால் அவர்களிடத்தை எடுப்பதற்கு ஒருவருமில்லை. அவர்கள் ஒரு சைவ சமய நூலைப் பார்வையிட்டால் அதில் இலக்கண வழக்களோ, சைவ சித்தாந்தத்துக்கு முரணான கருத்துக்களோ இருக்கமாட்டா. சிவக்கவி மணி C. K. சுப்பிரமணிய முதலியார் தமது பெரிய புராண உரையை இவர்கள் பார்வையிட்ட பின்னரே வெளியிட்டுவருகிறார்".

ஸ்ரீ சசானசிவாச்சாரியாரின் அறியின் ஆழத்தை அறிந்த யான் இவர்கள் இலக்கணச்சுவாமியைப் பற்றிக் கூறியதைக் கேட்டு ஒரு வகையில் ஆச்சரியமும் இன்னுமொரு வகையில் பெருமிதமும் அடைந்தேன். இத்தகைய பெரியாரைப் பற்றி யாழ்ப்பாணத்தவர் அறியாதிருப்பது பற்றி ஆச்சரியம். யாழ்ப்பாணத்தவர் ஒருவர் இவ்வாறு மதிக்கப்படுகிறார் என்பதுபற்றிப் பெருமிதம். அன்று தொடக்கம் இப்பெரியாரைச் சந்திக்க வேண்டுமென்ற அவா என் மனத்தில் இருந்தது.

திருவருவின் உதவியால் சுவாமிகள் சமாதிக் கூடத்துக்கு ஒரு வாரத்துக்கு முன் அவரைத் தரிசிக்கும் பேறு எங்களுக்குக் கிடைத்தது. 1949-ம் ஆண்டு ஏப்ரல் மாத விடுமுறை நாட்களில் 'சுழுகேசரி' ஆசிரியர் பொன்னையா, திரு. க. நவரத்தினம் ஆகியோரும் நானும் தமிழ்

நாட்டில் யாத்திரை செய்தோம். ஏப்ரல் மாதம் 14-ம் தேதி மாலைகட்டித் தெருவில் உள்வ மெய்கண்டான் வித் தியாசாஸியில் சந்தித்தோம்.

இரண்டு மணிக்குச் சைவமும் தமிழும் பற்றி அவருடன் சம்பாஷித்தோம். அவர் சம்பாஷணையில் கதைச் சுவையும் அங்கதமும் கலந்திருந்தன. யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து லண்டன் சர்வகலாசாலைப் பட்டம் பெற்ற ஒருவர் தம்மைச் சந்திக்கப் போனதைக் குறிப்பிட்டு "அவருக்குத் தமிழ் தெரியாது; எனக்கு ஆங்கிலம் தெரியாது. ஆனபடியால் எங்கள் சந்திப்புப் பலனில்லாமல் போய் விட்டது" என்றார். இதில் வியப்பென்னவென்றால் சந்திக்கப் போனவர் தமிழில் பட்டம் பெற்றவர்.

தமிழிற் பலவித நூல்களை எழுதி வெளியிட்ட ஒருவரைப் பற்றிப் பேசிக் கழுந்தது. அவர் கவாமிகளுக்கு மிகவும் வேண்டியவர். ஆனால் அவர் போக்குச் சுவாமிகளுக்குப் பிடிக்கவில்லை. தமது கொள்கைகளுக்குப் பொருந்தும்படி திருக்குறளிற் சில திருத்தங்கள் செய்து வெளியிட்டவர் கடைசி நாட்களில் கோய் வாய்ப்பட்டு மிகவும் கஷ்டப்பட்டார். கவாமிகள் இவரைப் பற்றிய பின் வருமாறு கூறினர்: "திருக்குறளைத் திருத்திய இவர் கை பின்னர்க் கையெழுத்தும் பேரடக்கட உதவாமற் போய்விட்டது."

திரு. நவரத்தினம் கவாமிகளை பலவுக்கர ஆதரத்துக்கு உமாபதிசுவம் வடமொழியில் எழுதிய உரையைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்துததும்படி வேண்டினர். அப்

பொழுது தமக்கு வயதுபோய் விட்டதாகவும், இளைஞர் களே அத்தொண்டில் ஈடுபடவேண்டுமென்றுக் கூறினர். அப்பொழுது நாங்கள் வடமொழியைத் திறம்படக் கற்பது கலாபமான காரியமல்ல வென்று கூறினோம். அதற்குச் சுவாமிகள் கூறியது அவர்களுக்குச் சமயத்திலுள்ள ஆர்வத்தை எடுத்துக் காட்டியது. "மலையின் உச்சியை யுங் கடலின் ஆழத்தையும் காண்பதற்கு மேல் நாட்டினர் எவ்வளவு ஊக்கமெடுக்கின்றனர். சிலர் உயிரையே தியாகம் செய்கின்றனர். நாம் ஞான நூல்களைக் கற்பதற்கு ஒரு பிறவியைக் கொடுத்தாலென்ன?"

சிலர், தமிழிலும் சமய நூல்களிலும் அறிவுடைபவராய் இருந்தும் ஒழுக்கமில்லாதிருப்பதைக் குறித்து வருத்தப்பட்டார். நாவலர் அவர்களுக்கு உயர்வைக் கொடுத்தது ஒழுக்கமேயாகுமென்று குறிப்பிட்டார்.

சுவாமிகள் தமது பதிலுன்காவது வயதில் யாழ்ப்பாணத்தை விட்டுப்போனவர். அதன்பின் ஒரு முறையேனும் யாழ்ப்பாணத்துக்கு வரவில்லை. ஆதலால் நாங்கள் அவர்களை யாழ்ப்பாணத்துக்கு வந்து சில நாள் தங்கிப் போகும்படி வேண்டினோம். அதற்கு அவர் "எனக்கு இன்னும் ஒரு பயணம்தான் இருக்கிறது" என்றார். பின்னர் நடந்த நிகழ்ச்சியை நோக்கும்போது இது ஒரு தீர்க்க நரிசியின் விடைபோலக் காணப்படுகிறது. நாங்கள் அவரைச் சந்தித்தது ஏப்ரல் 14-ம் தேதி. அவர் அதே மாதம் 22-ம் தேதி, அதாவது ஒரு வாரத்தில், சமாதி அடைந்து விட்டார்.

கவாயிகள் உண்மைத் துறவியாய் இருந்தபடியால் தமது பூர்வீக ஆச்சிரமத்தைப் பற்றி ஒருவருடனும் பேச மாட்டார். அதனால் அவரின் வாழ்க்கை வரலாற்றைப் பற்றி அதிகம் அறியமுடியவில்லை. அவர் இந்தியாவுக்குப் போகுமுன் எப்படி வாழ்ந்தாரென்பதை இந்து சாதனக் கட்டுரையிலிருந்து அறியக்கூடியதாக விருக்கிறது.

மேலும் இவர்களின் சமயவாழ்க்கைக்கு அடிகோலிய வருள் கற்கண்டுச் சாயியாரென்பவர் முக்கியமாகக் குறிப்பிடத்தக்கவர். இச்சாயியார் இந்தியாவிலிருந்து வந்து சிவன் கோவில் வீதியிலுள்ள ஒரு மடத்தில் வசித்து, சிறுவர்களைக் கொண்ட ஒரு பஜனைக் கோஷ்டியை ஏற்படுத்திக் கிரமமாக வைத்தீசுவரப் பெருமான் சந்நிதியில் சிவநாம சங்கீர்த்தனம் செய்து வந்தார். அந்தக் கோஷ்டியில் நமது இலக்கணச் சுவாமிகளும் ஒருவராகத் திகழ்ந்தார்.

கவாயிகள் தமிழ்நாடு சேர்ந்ததும் சிலகாலம் யாத் திரை செய்வதில் ஈடுபட்டிருந்தார். பின்னர் சூரியனார் கோயில் ஆதினத்தைச் சேர்ந்து அங்கு அப்பொழுது பட்டத்திருந்த முத்துக்குமார தேசிகரிடம் முத்தீட்சையும் பெற்றார். அவரிடமே பல ஞான நூல்களைப் பாடங்கேட்டார். பாடங்கேட்டும் பொழுது இலக்கண முடிவுகளைப் பற்றிப் பல கேள்விகளைக் கேட்பாராம். அதனாலேதான் இவருக்கு இலக்கணச் சுவாமி என்ற பெயர் வந்ததென்பர். சூரியனார் கோயில் மடத்தில் இருந்த காலத்திற்குள் சிவஞானபாடியம் முழுவதையும்

ஆராய்ந்து வெளியிட்டார். இவர்கள் இந்நூலை வெளியிடுவதற்கு எடுத்த சிரமம் கூறுத்தகைத்தன்று. ஒடுக்கத்திலிருந்து ஒருவருமறியாமல் நூலைப் பிரதிபண்ண வேண்டியதாயிருந்ததாம். அக்காலத்தில் ஒரு பிரசித்தி பெற்ற மடத்தார் இந்நூலைத் தங்கள் பிரத்தியேகச் சொத்தாகக் கருதி இது வெளிவருவதற்குத் தடையா யிருந்ததே இதற்குக் காரணம். இவர்கள் இந்நூலை வெளியிட்ட தன் பயனாகவே இப்பொழுது சைவசித்தாந்த அறிவு எங்கும் பரவிவருகின்றது.

பின்னர் எக்காரணம் பற்றியோ சூரியனார் கோயில் ஆதினத்தை விட்டு விவகிச் சிதம்பரத்தைத் தமது இருப் பிடமாகக் கொண்டார். இங்கிருந்து பலருக்கு ஞான நூல்களைக் கற்பித்துவந்தார். இவரிடம் ஞானநூல்களைக் கற்றவருள் சிவக்கவிமணி C. K. சுப்ரமணிய முதலியார் விசேஷமாகக் குறிப்பிடவேண்டியவர். இந்தக் காலத்தில் தருமபுர ஆதினத்தோடு நெருங்கிய தொடர்பு வைத்து அவ்வாதினம் மூலமாகப் பல நூல்களை வெளியிட்டார். இவற்றுள் முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்பட வேண்டியது முத்தி நிச்சயப்பேருரை. ஞானாவர்ண லினக்க ஷுரையைப்பார்வையிட்டுக் கொண்டிருக்கும் காலத்தில் சுவாமிகள் சமாதியடைந்துவிட்டார். முத்தி நிச்சயப் பேருரை முகவுரையில் சுவாமிகளைப் பற்றி எழுதியிருப்பது தருமபுர ஆதினம் இவரிடம் வைத்திருந்த மதிப்பை நன்கெடுத்துக் காட்டுகிறது.

“மேற்கு, ‘இதனை இதனும் இவன் முடிக்கும் என்று ஆராய்ந்து அதனை ஆவன் கண்ணிடல்’ என்ற வள்ளுவர் வாய் மொழியைத் திருவுளத்துக் கொண்டவராதலின், வட மொழியும், தென் மொழியும் கலந்து எழுதப்பெற்ற இந்தப் பேருரையை ஆராய இரு மொழிப் புலமை எய்தியவர்களும், அருந்தமிழிலக்கண ஆற்றல் மிகுந்தவர்களும், நூற்பதிப்பு வகையில் இரு மொழியிலும் மிகப் பழக்கம் வாய்ந்தவர்களும், சாத்திர நுணுக்கங்கள் செறிந்தவர்களும், துறவொழுக்கத்திற் சிறந்தவர்களும், பாணு கோயில் ஆதினத்தைச் சார்ந்தவர்களுமாகிய சூழ்மத் திலக்கண முத்துக்குமாரத் தம்மிரான் சுவாமிகளைத் திருமுடத்திற்கே யழைப்பித்து ஆவன செய்வீர் தார்கள்.” சுவாமிகளால் படிக்கர ஆகமத்துக்கு உமாபதி சிவம் எழுதிய உரை முதலியன வெளிவரவில்லை. இவற்றை வெளியிட வேண்டியது சைவமக்கள் கடனாகும்.

சைவப்பேரறிஞரும் பெரிய புராண உரையாசிரியருமாகிய சிவக்கவியமணி C. K. சுப்ரமணிய முதலியார் அவர்கள், சுவாமிகளைப் பற்றிக் கூறிவிரும்பியிருந்து இவருடைய பெருமையை அறியலாம். சுவாமிகள் தமது வாழ்நாளில் சேகரித்த அரிய வடமொழி, தென்மொழி நூல்களைக் கொண்ட ஒரு வரசிகசாலைையைச் சிதம்பரத்தில் ஏற்படுத்த ஒழுங்கு செய்திருந்தார். இப்பொழுது இத்தாலிலிலேயும் சிதம்பரத்தில் ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கிறது. சுவாமிகள் சமாதரி ஞானப்பிரகாசக் குணத்

தருகே ஆமைந்திருக்கிறது. சுவாமிகள் சமாதியடைந்த நாளாகிய சித்திரை ஆவிட்டத்தில் வருடா வருடம் குரு பூசை நடாத்தப்பெறுகிறது.

(இது திரு. ச. அம்பிகைபான் B. A. அவர்கள் இலங்கை வானொலியில் 1-4-56ல் நிகழ்த்திய பேச்சின் சுருக்கமாகும். வானொலி நிலையத்தாரின் அனுமதியுடன் இது வெளியிடப்படுகின்றது.)

ஈழநாடு ஈன்ற துறவி

கொழும்பு அருள் தியாகராசா

(நெகழ்ச்சி அமைப்பாளர் வாஞ்செலி நெல்லயம், கொழும்பு)

இந்துசாதன வச்சிர விழா மலரில் பத்திராசிரியரவர்கள் "ஈழநாடு ஈன்ற துறவி" பென்ற மருத நாமத்துடன் எழுதிய கட்டுரையை வாசித்துப் பெரிதும் உவகையெய்தினேன். இப் பெரியாரை முதன் முதலாக 1945-ம் ஆண்டு மார்ச்சு மாதத்திலே ஸ்ரீ சிதம்பர சேஷத்திரத்திலே காணும் பேறு கிடைத்தது. சிவக்கவிமணி சி. கே. சுப்பிரமணிய முதலியாரின் இல்லம் ஒன்று சிதம்பரத்தில் உள்ளது. 1945-ம் ஆண்டில் யான் சிதம்பரம் சென்ற காலத்தில் அவருடைய இல்லத்திற்குச் சென்று அவரோடு பல விஷயங்களைப்பற்றி அளவளாவினேன். சிறப்பாக அவருடைய பெரிய புராண விரிவுரையைப் பற்றியே அவருடன் பேசிக்கொண்டிருந்தேன். அப்பொழுது அவர் செங்கழுநீர்ப் பிள்ளையார் கோவில் தெருவிலுள்ள சிவஞானத் திருத்தலியில் இலக்கணச் சுவாமியார் இருக்கின்றார்; அவரைக் காணுதல் கன்று யிருக்கும் என்றார். யாழும் அதற்கு இசைந்தேன். உடனே நாங்கள் இருவரும் புறப்பட்டுச் சிவஞானத்திருத்தலியை யடைந்தோம். எங்களை இலக்கணச் சுவாமியார் இன்முசத்துடன் வரவேற்று உபசரித்தார். அதன்பின் சிவக்கவிமணி யவர்கள் எம்மை நோக்கி "இவர்தாம் இலக்கணச் சுவாமியார். சைவ சித்தாந்த சாத்திரங்களை

என்கு கற்றிருக்கின்றார். வட மொழியிலும், தென் மொழியிலும் விரும்பிய புலமையுடையவர். யான் எழுதும் பெரிய புராண ஆராய்ச்சியுரைக்கு உறுதுணையா யிருப்பவர்." என்று இலக்கணச் சுவாமியாரின் சிறப்பியல்புகளை எடுத்துரைத்தார். இவ்வித பெரியார்களின் மத்தியில் எமக்கிருந்த பலவிதமான ஐயங்களைத் தீர்க்கும் பெரும் பேறு தற்செயலாகக் கிடைத்தது பற்றி ஸ்ரீமந் நடராசப் பெருமானை அன்புடன் வாழ்த்தினேன். இலக்கணச் சுவாமியாராகிய முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் சுவாமிகளை யான் நோக்கி "சுவாமி! தமிழிலுள்ள தேவி தேவத்திர நூல்களின் பாராயணத்திற்குரிய சிறந்தநூல் ஏதாகிலும் இருக்கின்றதா! அவைகளில் தலையிறந்தது எது" என்று வினாவினேன். அதற்கு இலக்கணச் சுவாமிகள் தேவியின் பிரபாவத்தைக் கூறும் நூல்கள் தமிழில் ஒரு சிலதான் உள்ளன. அவற்றுள் சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்கள் பொதுவியதாய், தேவிக்கு மிகவும் பிரியமுள்ளதாய், அன்பர்களுக்கு வேண்டிய வரங்களைக் கொடுப்பதாய், தமிழ் மக்களாற்பெரிதும் பாராயணம் பண்ணப்பட்டு வரும் நூல் ஒன்றுளது அதுதான் "அபிராமியந்தாதி" என்று அன்புடன் விடைபணித்தார்கள். அம்பிகையின் அருளை வேண்டிபவர்கள் அந்த நூலைப் பாராயணம் பண்ணுதல் மிகவும் கவிலது என்று கூறப்பின்வரும் அபிராமி யந்தாதியில் உள்ள செய்யுளை உருக்கமாகப் பாடிக்காட்டினார்கள்.

"மனிதருக் தேவரு மாயா முனிவரும் வந்துசெள்ளி
குனிதருஞ் சேவடிக் கோமள மேகொன்றை வாச்சடைமேற்
பனிதருக் திங்களும் பாம்பும் பகீரதி யும்படைத்த
புனிதரு கீயுமென் புத்தியென் னுளும்பொருள்ஐவே."

பின்பு இதிலுள்ள சைவ சித்தாந்தக் கருத்துக்களை விரித்துவரத்தார்கள். இதற்குச் சிறந்த உரை யாரால் எழுதப்பட்டதென்று வினாவினபொழுது கவாமிகள் ஆசிரியர் ம. க. வேற்பிள்ளையவர்கள் இயற்றிய உரையே சிறந்ததென்று விடை பகர்த்தார்கள்.

திருக்கயிலாய பரம்பரைத் தருமபுர ஆதீனம், சைவத்திற்கும் தமிழிற்கும் செய்துவரும் தொண்டைப்பற்றித் தமிழ்நாடு நன்கறியும். தற்போது 25 மகாசங்கிதானமாக வீற்றிருந்து அருளாட்சி செய்யும் ஸ்ரீலக்ஷ்மீ கப்பிரமணிய தேசிக ஞானசம்பந்த பரமாசாரியரவர்கள், பல பழைய நூல்களையெல்லாம் அச்ச வாகனமேற்றிச் சைவ நன்மக்களுக்கு உபகரிக்கிறார்கள். யான் 1947-ம் ஆண்டு மார்கழி மீ தருமபுர ஆதீனத்திற்குச் சென்றிருந்தேன். அப்பொழுது ஸ்ரீலக்ஷ்மீ மகாசங்கிதானம் அவர்கள் எம்மையும் எமது நண்பர்களையும் வரவேற்று, எமக்குத் தருமபுர ஆதீனம் வெளியிட்ட பல நூல்களை உபகாரமாக அளித்தார்கள். ஈழநாட்டினின்று தென்னிந்தியாவிற்குச் சென்று தமிழிற்கும் சைவத்திற்கும் தொண்டாற்றிய பல பெரியார்களைப்பற்றி எம்முடன் அளவளாவிப் பேசினார்கள். அப்பொழுது முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் கவாமிகள் அவர்கள் தருமபுர ஆதீனத்துடன் தொடர்பு பூண்டு ஆற்றிவரும் பணிகளைப்பற்றியும் குறிப்பிட்டார்கள். தருமபுர ஆதீன ஸ்தாபகராகிய ஸ்ரீலக்ஷ்மீ ஆதிசூரு ஞானசம்பந்த பரமாசாரியர் இயற்றிய 'முத்திரிச்சயம்' என்னும் சைவ நூலுக்கு வெள்ளியம்பல வான முனிவர் இயற்றிய முத்திரிச்சயப் பேருரையென்றும் நூலையும் உபகரித்து இந்நூலை இவ்வளவு அழகாக

ஆராய்ச்சிக் குழிப்புடன் பதிப்பிப்பதற்குப் பேருதவியா விரும்புவார் ஸ்ரீ முத்துக்குமாரசுவாரித் தம்பிரானென் பவர்களேயென்று ஸ்ரீலக்ஷ்மி மகா சந்திரானம் அவர்கள் எமக்குக் கூறினார்கள்.

யான் தருமபுரத்தில் தயி நிற்றும்போது, ஸ்ரீலக்ஷ்மி மகா சந்திரானம், யான் சிகாழி, வைத்தீஸ்வரன் கோயில், திருக்கடலூர் முதலிய ஆதீனத்தின் பார்வையிலிருக்கும் சிவஸ்தலங்களைத் தரிசிக்க வேண்டுமென்று விரும்பி அதற்குரிய செனகரிகங்கனையும் செய்து வைத்தார்கள். அங்ஙண்ணமே யான் முதலில் 'கந்தபுரி' பென்று வழங்கும் வைத்தியேசுவரன் கோயிலுக்குச் சென்றேன். அன்று கார்த்திகைத் (இந்தியாவில் கிர்த்திகையென்று வழங்குவார்கள்) தினமாகையால் அததலத்தில் எழுந்தருளியிருக்கும் செல்வ முத்துக்குமாரசுவாமிக்கு ஓர் விசேஷ அபிஷேகம் நடந்தது. பரம சைவசித்தாந்தியாகிய குமரகுருபர முனிவரால் 'மெய்கண்ட தெய்வமித் தெய்வமல்லாற் புலியில் வேறில்லை' யென்று சிறப்பிக்கப்பட்ட முத்துக்குமாரசுவாமியின் அபிஷேகத்தைக் கண்டு ஆனந்தித்த பின், வைத்தீஸ்வரன் கோயிலிலுள்ள மாதத்திற்கு அமுது செய்யவரும்படி கட்டளைத் தம்பிரானவர்கள் எம்மையழைத்தார்கள். அங்கே எங்கள் இலக்கணச் சுவாமியாராகிய முத்துக்குமாரசுத் தம்பிரான் சுவாமிகளைச் சந்தித்து அளவளாவ கோர்த்தது. இதுவும் செல்வ முத்துக்குமாரசுவாமியின் திருவருள் தானென்று அப்பெருமானை வழந்தினேன்.

அதன்பின் யான் ஆளுத்திராதரிசனத்திற்காகச் சிதம்பரம் சென்றேன். சிதம்பரத்திலே தேர்த் திருவிழாவின்று, இலக்கணச்சுவாமிகளை நாடாசப்பெருமான் எழுந்தருளியிருக்கும் தேருக்குப் பக்கத்திற் கண்டு மலுபடியும் தரிசித்தேன். இதுவே யான் சுவாமிகளைக் கடைசி யாகக் கண்ட தினமாகும். சுவாமிகளின் தவத்தால் மெலிந்த திருமேனியும் தூய துறவொழுக்கமும் திருநீறும், கண்டிகையும், காளியுடையும், கான்பவர்கள் உள்ளத்தை வகீகரிக்கும் தன்மை வாய்ந்தவை. "ஐம்புல இன்பங்களினால் வரும் வாழ்க்கையே வாழ்க்கை" என்று கருதி வாழ்பவர்கள் சைவசித்தாந்தத்திற் பற்று வைக்கமாட்டார்கள் என்று இலக்கணச் சுவாமிகள் எமக்குச் சிதம்பரத்திற் கூறினார்கள். சுவாமிகள் சைவசித்தாந்தத்திற்காகவே வாழ்ந்தார்கள். சுழநாட்டிலிருந்து, ஆறுமுக நாவலர், சபாபதி நாவலர், அம்பலவாண நாவலர், நா. கதிரவேற்பிங்கை, விபுலானந்தர் போன்ற துறவிகள் இந்தியாவிற்குச் சென்று பெரும்பணி செய்தார்கள். ஆயினும் இவர்கள் இடையிடையே சுழநாட்டிற்கும் வந்துதொண்டு செய்தார்கள். அதனால் சுழநாட்டிலுள்ள பல அன்பர்களுக்கு இப்பெரியார்களைப்பற்றி கன்னுகத் தெரிய நேர்ந்தது. ஆனால் எங்கள் "சுழநாடு என்ற துறவி"யாகிய மூத்துக்குமாரத்தம்பிரான் சுவாமிகள் தமது 14-ம் வயதிலேயே இந்தியாவிற்குச் சென்றார். அதன்பின் அவர் இலங்கைக்கு ஒரு போதும் வரவேண்டிய சந்தர்ப்பம் ஏற்படவில்லை. அதனால் எம்மனோரில் அநேகருக்கு அவருடைய பொருளையைத் தெரியாதிருக்க நேர்ந்துவிட்டது. ஆயினும் "சுழநாடு என்ற தவப்புதல்வனை" இந்தியாவில் உள்ள சைவ

ஆதினங்களும், பேரறிஞர்களும் மடாதிபதிகளும் அன்புடனும் பெருமதிப்புடனும் உபசரித்து நடத்தியது எம்மெல்லோருக்கும் பெரிய மதிச்ச்சியை அளிக்கும்ல்லவா? ஆதலால் நாலும் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் கவாயிகள் கைவத்திற் குச் செய்த தொண்டினை நினைத்து அவர்பால் கன்றி செலுத்துங் கடப்பாடுடையேம்.

—இந்துசாதனம் 28 ஏப்ரல் 1950.

மாபாடியம் பதிப்பித்த மாண்புடைய முனிவர் திரு. கா. கப்பிரமணியபிள்ளை M. A. M. L.

சிவம் பழுத்த இச்செந்தமிழ் மாண்பெருநூல் இது வரை முழுதும் அச்சியற்றப்படா திருந்தமை தமது தவக் குறையே. அக்குறையை நிரப்பிச் சைவ வுலகுக்குப் பெரும் பயனளிக்கத் திருவுளங் கொண்ட அருள் வள்ள லாகிய சூரியனார் கோயிலாதீனத்து மகா சந்திதானம் ஸ்ரீலக்ஷ்மி முத்துக்குமாரதேசிக மூர்த்திகள் தமது அருமை மாணவர்க்கு இப்பெரு நூற்பொருளை விளக்கி அன்னோர் வாயிலாக இது வெளிப்படுதற்குரிய முயற்சிகள் யாவும் தமது வாழ்நாளிலேயே செய்தருளினார்கள். அப்பேரறி வாளர் செய்த பெருமுயற்சியினாலேதான் இந்நூல் வெளி வரலாயிற்று. முன்னுளிலே சைவத் திருநெறிக் தலைவர் களது திருமுறைகளை மீள்வித்து உலகுக் கீர்த்தருளிய ஆதி சைவப் பரமாசாரியப் பெருந்தகையாரொப்ப இந் நாளிலே இவ்வருமையான உரைநூலை இத்துறவற முதல் வர் எம்மனோர்க் களித்த வள்ளன்மை எம்மனோருள் ளத்தே எழில்பெற விளங்கும் வற்றாத சிவானந்த இன்ப ஐற்றுக்கத் திகழற்பாலது.

அவ்வாதீனத்துத் திருக்கூட்டத்தாரான் ஒருவராய்க் கல்வியறி வெழுக்கங்களாத் சிறந்த ஸ்ரீமத் முத்துக்குமா ரத் தம்பிரான் கவாயிகள் தமது ஞானப் பேராசிரியர் தந்த ஆணையைச் சென்னிமேற்கொண்டு தாம் வரைந்து

வைத்த சிவஞானபாடியச் சுவாடியை ஆராய்ச்சி செய்து
சைவரன்மாக்களுக்கும் வண்ணம் அச்சுர்நி ஏற்றுவித்தார்
கன். இப்பெரியார் இவ்வருள் செயல் முடித்தற்
பொருட்டு

மெய்வருத்தம் பாரார் பரிசோக்கார் கன் தஞ்சார்
எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார் — செவ்வி
அருமையும் பாரா ரவமதிப்புங் கொள்ளார்
கருமமே கண்ணுயினார்.

என்ற மூதுரைக்கு எவ்வகையினுள் சிறந்ததோர்
எடுத்துக்காட்டாக உழைத்த பெருநன்றிக்குத் தமிழை
கஞ் செய்யங் கைம்மாறு யாதுவது?

(சுவாமிகள் சைவ உலகின் பெரும்பேருகச் சிவ
ஞான மாபாடியத்தைப் பரிசோதித்து முதலில் பதிப்பித்த
போது, திரு. கா. சுப்பிரமணியபிள்ளை M. A. M. L. அவர்
கள் அதற்கெழுதிய முகவுரையிலிருந்து எடுக்கப்பட்டது.)

அகத்தும் புறத்தும் சிவன்கழல் ஏந்திய செல்வர்

ஸ்ரீலதீ ஈசான சிவாசாரியார்

சைவ சித்தாந்த சாஸ்திரங்களிற் சிறந்து விளங்குவதும் "ஆராய்ச்சி", "அனுபூதி" என்னும் இருவகை ஞானங்களுள் அனுபூதி ஞானத்தையே விதந்தெடுத்தோதுவதுமாகிய திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப் படியார் என்ற அரிய சித்தாந்த சாஸ்திரத்தை, ஓரூ சிவ ஞானச் செல்வர் அருளிச்செய்த உரையுடன் அதனைத் தேடிப் பிரதிசெய்து வைத்திருந்தவர்கள் ஸ்ரீ லதீ முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் கவாமிகளாவர். இவர்கள் யாழ்ப்பாணத்தைச் சன்ம பூமியாகவுடையவர். இவர் தமது பதினான்காமாண்டிலே சந்தமிழகத்துக்கு வந்து, ஸ்ரீ செல்லப்ப கவாமிகள் சிதம்பரம் ஈசானிய மடம் ஸ்ரீ இராமலிங்க கவாமிகள் முதலிய பெரியோர்களிடத்தே இலக்கண இலக்கியப் பயிற்சி பெற்று, சூரியனார் கோயிலாதினம் ஸ்ரீ லதீ முத்துக்குமாரே தேசிகர் அவர்கள் திய்யசரூபத்தே சமய, விசேட, நிர்வாண தீகையும, சைவ சநியாசமும் பெற்றவர்கள். அகத்தும் புறத்தும் சிவவொருமானைப் பூசிக்கும் சிவமமும் பூண்டவர்கள். சைவ சாஸ்திரப் பயிற்சியிலும் போதனையிலும் சிறந்து விளங்கினவர் ஸ்ரீ மாதவச் சிவஞானகவாமிகள் அருளிச் செய்த சிவ ஞான மாபாடியத்தைச் செப்பஞ் செய்து திருத்தமாக அச்ச வாகனமேற்றுவிர்த்தவர்கள். ஸ்ரீ சிவாக்கிர யோகிகள் தொகுத்தருவிய கிரியாதீபிகையைச் செப்பமாக அச்

சிட்டு உபகரித்தவர்கள். சைவ சந்திராசபத்ததி, தருமை ஆதினத்து ப்ரீஞ்ஞானசம்பந்த பரமாசாரிய முர்த்திகள் அருளிச் செய்த முத்தி நிச்சயம், அதன் மாபாடியம் முதலிய ஞான நூல்களையும் பரிசோதித்து உதவியவர்கள். பெரிய புராண உரையாசிரியராகிய, சிவகதவிமணி சைவப் பெரியார் சுப்பிரமணிய முதலியார் அவர்களுக்கு அருந்துணையாய் நின்று பெரிய புராணப் பேருரைப் பணிக்குச் சித்தாந்த நுண் பொருள்களை ஆங்காங்கே வரைத்தருளிச் சிறப்பித்தவர்கள். இவர்கள் தொகுத்து வைத்திருந்த திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் உரை இப்பொருதால் ஆகும்.

(இது திருவுந்தியார் திருக்களிற்றுப்படியார் உரை வெளியிடப்பட்டபோது அந்நூற்கு அளித்த மதிப்புரையி லிருந்து எடுக்கப்பட்டது.)

ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான்

கலைப்புலவர் க. நவரத்தினம்

ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் அவர்களைப் பற்றி நான், அவர் மருமகரும், எனது நண்பருமாகிய திரு. க. சி. தங்கராசா அவர்கள் மூலமாகவே முதலில் அறிந்தேன். 1910ம் ஆண்டு சித்திரைத் திங்கள் நாளும் எனது நண்பர்கள் திருவானூர் (ஈழகேசரி) பொன்னையாவும், ச. அம்பிகைபாகளும், கா. வயிரமுத்துவும் தென்னிந்தியாவுக்குச் சென்று பல தலங்களுக்கும், வேலு இடங்களுக்கும் பார்வையிட்டுத் திரும்புவதாகத் திட்டமிட்டோம். இதை யறிந்த நண்பர் திரு. தங்கராசா அவர்கள் சிதம்பரத்திலிருக்கும் தமது மாமனூராகிய ஸ்ரீமத் தம்பிரான் அவர்களைக் கட்டாயம் சந்திக்கும்படி என்னைக் கேட்டுக்கொண்டதோடு, நான் எழுதிய “தென்னிந்திய சிற்ப வடிவங்கள்” என்னும் நூலையும் அவருக்கு அனுப்பியிருப்பதாகவும் கூறினார். சிவஞான மாபாடியத்தை முதற் பதிப்பித்து வெளிப்படுத்தி, சைவத்திற்கும் தமிழுக்கும் பெருந்தொண்டாற்றிய அப்பெருமகளைக் காணவேண்டுமென்ற ஆவல் எனக்கு மிகுந்ததினால் எங்கள் பிரயாணத்தின் ஆரம்பத்திலேயே அவரைச் சந்திப்பதென முடிவுசெய்து கொண்டு அவருக்கும் எனது கருத்தைக் கடிதமூலம் தெரிவித்தேன். ஸ்ரீமத் தம்பிரான் அவர்கள் தாம் சிதம்பரத்தில், எங்கள் வரவை எதிர்பார்த்து இருப்பதாக எனக்கு அன்புடன் மறுமொழி எழுதினார்கள்.

யாழ்ப்பாணத்திலிருந்து நாங்கள் திட்டமிடப்படி வெளிப்பட்டு, அண்ணாமலை நகருக்குச் சென்று, அங்குத் தங்கி, மறுநாள் வெள்ளிக்கிழமை காலை 9 மணிக்கு பூமீத் தம்பிரான் அவர்களை, நானும் என் நண்பர்களும், சிதம்பரம் மாலைகட்டித் தெருவிலுள்ள மடத்தில் சந்தித்தோம். எங்களை உள்ளல் கனிக்த அன்புடன் வரவேற்றார்கள். எங்கள் பிரயாண விபரங்களை அன்புடன் விசாரித்தார்கள். நாங்கள் தங்குவதற்காகத் தாம் ஒரு தனி வீடு ஒழுங்கு செய்திருப்பதாகவும் கூறினார்கள். ஆரின் நாங்கள் அண்ணாமலைச் சர்வகலாசாலை விடுதி வீட்டில் பல வசதிகளுடன் தங்கியிருக்கிறோமென்றும், திரு. சச்சிதா னந்தம்பிள்ளை அவர்கள் எங்களுக்கு எல்லா வசதிகளையும் அளித்திருக்கிறார்களென்றும் அங்குத் தங்குவதுதான் எங்களுடன் வந்துள்ள பெண்களுக்கு வசதியென்றும் கூறி, எங்களை அங்குத் தங்க அனுமதிக்கும்படி கேட்டுக் கொண்டோம்.

கவாயி அவர்கள், முதல் எனது நூலைப்பற்றிப் பேச வேண்டுமெனத் தொடங்கி, தாம் அந்த நூலை இருமுறை வாசித்துவிட்டதாகவும், அதில் கூறப்பட்டனவற்றில் சில சந்தேகங்கள் தமக்கு ஏற்பட்டதாகவும் அவற்றைப் பற்றி என்னுடன் பேசித் தெளியவேண்டுமெனவும் கூறினார்கள். அப்படியே அவர்கள் விரும்பியவண்ணம் பேசினோம். எனது சமாதானங்களை அவர்கள் ஏற்கக் கூடிய விதத்தில் எடுத்துக்கூறினேன். ஆதலின்னர் அத்தனைய ஒரு நூலை நான் எழுதியது பாராட்டத்தக்க செயலென்றும், யாழ்ப்பாணத்தவர் ஒருவர் அப்படியொரு

நூலை வெளியிட்டது தமக்குப் பெரு மகிழ்ச்சியைத் தந்த தெனவும், மிக அன்போடு எடுத்துக் கூறினார்கள்.

நூலைப்பற்றிய விபரங்கள் பேசியபின் அதனோடு தொடர்புடைய சில விஷயங்களையும் பேசினோம். ஆதமங்களைப்பற்றியும், ஆதமங்களின் காலத்தைப்பற்றியும் பேச்சு நிகழ்ந்தது. கவாமிகன், இக்கால ஆராய்ச்சியாளர்களின் கருத்துக்களைத் தாம் அங்கீகரிக்கவில்லை வென்று கூறினார்கள். ஆதமங்களைப்பற்றி எமது நாட்டில் கர்ணபரம்பரையாகக் கூறப்பட்ட வரலாற்றுச் செய்திகளுக்கு கிபாயங்கள் இருக்கலாமென்றும், அந்த வழியில் சிலர் ஆராய்ச்சி செய்யவெண்டுமென்றும் கூறினார்கள்.

ஆதம சம்பந்தமாகப் பேசியபொழுது, ஆதம முறைய்படி ஆலயங்களை அமைக்கும் வழக்கம் தேவார காலத்திலிருந்ததோ என்பதைப்பற்றியும் பேசினோம். பாடல் பெற்ற ஆலயங்கள் யாவும், சோழர் காலத்திலும், பின்னும் திருத்தி அமைக்கப்பட்டபடியால் அவை தேவார காலத்தில், எந்த முறையில் அமைந்திருந்தனவென்பதை இப்பொழுது அறுதியிட்டுக் கூறமுடியாதென்னும் முடிவுக்கே வந்தோம்.

சிவஞானபோதம், தமிழிலா அல்லது வடமொழியிலா முதலில் எழுதப்பட்டதென்பதைப்பற்றிய பேச்சும் எழுந்தது. கவாமி அவர்கள், அத்தால் வடமொழியிலே தான் தோன்றியதென்பதே தமது கருத்து என்று கூறினார்கள். தாம் அப்பொழுது ஆராய்ந்துகொண்டிருக்கும்

“ஞானாவர்ண விளக்க உரை” என்ற நூல் வெளிவந்தால், சிவஞானபோதம் வடமொழி நூலென்பது வலுப்பெறும் எனவும் கூறினார்கள்.

சுந்தான சூரவர்களைப்பற்றிப் பேசியபொழுது, உமாபதி சிவாசாரியார், பெனஷ்கராகமத்திற்கு எழுதிய உரையைப்பற்றியும், அதை யாழ்ப்பாணத்து பூதமத் ஆம்பலவாண நாவலர் சுவாமிகள் வெளியிட்டிருப்பதைப் பற்றியும் பேசி, அந்தாலைத் தமிழில் மொழி பெயர்த்தால் மிகவும் சிறந்த பணியாகவிருக்குமெனவும் கூறினான். சுவாமி அவர்கள், தாம் அந்நூலைப்படித்துப் பல னுதிப்புக்கள் எழுதிவைத்திருப்பதாகக் கூறி அக்குறிப்புக்களில் சிலவற்றையும் எனக்கு வாகித்துக்காட்டினார்கள். தமது நடல் நல்ல நிலையில் இல்லாததினால், அத்தகைய ஒரு பெரிய வேலைபைத் தாம் எடுத்து முடித்துக்கொள்வது சாத்தியமன்று என்றுக் கூறினார்கள். “செய்யக்கூடிய அனவிற்காவது, கீழ்க்குச் செய்துவைத்தால் பேருபகாரமாகவிருக்கும்” என்று நான் கூறினேன். “ஞானாவர்ணப் பதிப்பு” வெளிவந்துபின் அங்வேலையைத் தொடங்குவதாகச் சம்மதித்தார்கள். சுவாமிகள் உயிருடன்ருந்து அங்வேலையைச் செய்து முடிக்காதுவிட்டது சைவ உலகத்தின் தலக்குறையென்றே கூறுதல் வேண்டும்.

பின்பு, யாழ்ப்பாணத்தில் சைவ நூலாரசாய்சரினயப் பற்றிப் பேசும்பொழுது சுவாமி அவர்கள் யாழ்ப்பாணத்திற்கு வந்து சில காலந்தங்கி சைவசமய வகுப்புக்கள் நடத்தினால் நலம் என்று கூறி, அவர்களை யாழ்ப்பாணம் வரும்படி அழைத்தேன். தாம் செய்யக்கூடிய யாத்

திரை இன்னுமொன்றுதானிருக்கிறதென்றும், தமது உடல்களை இனிப் பொறுப்பான வேலைகளை ஏற்க இடம் அளிக்காதென்றும் கூறினார்கள். பின் “யாழ்ப்பாணம் வந்தாலும், தங்குவதெங்கு” என்று கேட்டார்கள். “கலாநிலையத்தில் உங்களுக்கு வேண்டியமாதிரி ஒழுங்கு செய்து தருவேன்” எனப் பதிலளித்தேன். எனது வற்புறுத்தலின் பயனாக, அவர்கள் யாழ்ப்பாணம் வந்து சிவஞானபோத வகுப்பொன்றை நடத்துவதாக வாக்களித்தார்கள். அவர்கள் கூறியவிரும்பமும், எங்கள் தவக்குறைவாக நிறைவேறுது தவறியது.

கெடுகேரட் தொடர்ந்து பல விஷயங்களையும், ஆர்வத்தோடு பேசுவதனால், காலஞ்சென்றதை அவர்களும் அவதானிக்கவில்லை, நாலும் திரு. அம்பிகைபாகனும் உணர்வில்லை. காலத்தைக் கடந்த மைவப் பேருண்மைகளில் எங்களை மறந்திருந்தோமாயினும், எங்களுடன் வந்த சிலர் றெயில் பிரயாணத்தாலேற்பட்ட சிரமத்தை வித்திரையால் சாந்திபண்ணிக்கொண்டார்கள்.

மறுநாள் பிற்பகல் சுவாமி அவர்களைச் சந்திப்பதாகக் கூறி விடைபெற்றுக்கொண்டேன்.

மறுநாள் சனிக்கிழமை பிற்பகல் 3 மணிக்கு சுவாமி அவர்களிடம் சென்றேன். அவர்கள் என் வரவை எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தார்கள். என்னைக் கண்டதும் அன்புடன் வரவேற்று அமரச் சொன்னார்கள். நான் வணங்கி அவருக்கு முன்பாக இருந்த மான் தோளில் அமர்ந்தேன். சொற்ப கேரம் பொது விஷயங்களைய

பற்றிப் பேசினோம். பின் நான் சுவாமிகளிடம் சைவ சித்
தாந்த விஷயமாக எணக்கிருந்த சந்தேகங்களைக் கேட்டுத்
தெளிந்தேன். பின் சுவாமி அவர்கள் தமது நூல்களை நட
ராஜர் சந்திரதானத்துக்குப் பக்கத்தில் தமது குருவாகிய
ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரசுவாமித் தம்பிரான் அவர்களின்
பொயரால் ஒரு நூல் சிலைபத்தை நிறுவி அங்கு வைக்கத்
தீர்மானித்திருப்பதாகச் சொன்னார்கள். நூல்கள் இருந்த
அறைக்கு என்னை இட்டுச்சென்று இரண்டு அலுமாரி
களிலிருந்த தமிழ், சமஸ்கிருத நூல்கள் யாவற்றையும்
பார்வையிடும்படி கரட்டினார்கள்.

பின்பு, வண்ணர்பண்ணையில் தமது காலத்திலிருந்த
சில குடும்பங்களைப்பற்றியும், அக்குடும்பங்களில் தமக்குத்
தெரிந்தவர்களைப் பற்றியும் விசாரித்தார்கள். தமது
குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர்களையும் அவர்களுடைய
வாழ்க்கை நிலைகளையும் பற்றி மிக அன்புடன் கேட்டுத்
தெரிந்துகொண்டார்கள்.

சுவாமி அவர்கள், நடராஜர் தரிசனத்திற்குச் செல்
லும் நேரம் வந்ததும் நான் அவரிடம் விடைபெற்றுக்
கொள்ள எழுந்தேன். அவரும் என்னுடன் வாசலுமட்டும்
வந்தார்கள். பின் நான் அடுத்த நானாகிய ஞாயிற்றுக்
கிழமை காலை சென்னைக்குப் புறப்படுவதாகக் கூறியதும்
எங்கள் சந்தர்ப் பிரயாணம் முடிந்ததும் மறுபடியும்
என்னை சிதம்பரம் வந்து தம்முடன் சிலநாள் கழித்துச்
செல்லுமாறு கூறினார்கள். அவர்களது அன்பு நிறைந்த
வேண்டுகோளுக்கு உடன்பட்டு, மறுபடியும் அவர்களைச்
சந்திப்பதாகக் கூறினேன். நான் வெளிச் செல்லக் கால்

எடுத்ததும், கவாமிகன் முகத்தில் ஒருவித உணர்ச்சிக் குறி தோன்றிற்று. எனக்கும் அவரை விட்டுப் பிரியமுடியாத மனநிலை ஏற்பட்டது. பலகாலம் நெருங்கிப் பழகிய ஒருவரை விட்டுப் பிரியும்போது ஏற்படும் துக்க உணர்ச்சி என்னுள்ளத்தில் நிலவியது. அவர்களும் முகவாட்டத் துடன் கரங்களைக் கூப்பி என்னை வழிவிட்டார்கள். நான் வணங்கி, எனக்காகக் காத்திருந்த வண்டியில் ஏறி அமர்ந்தேன். வண்டி அசைந்தது, கவாமிகனின் பார்வை என் மீதுதான் வீழ்ந்துகொண்டிருந்தது. வண்டி மறையும் வரை வாசலில், நான் சென்ற திசை நோக்கி, நின்று கொண்டிருந்தார்கள். பின் இறங்கி நடராசர் தரிசனத் துக்குச் சென்றார்கள்.

வேதாந்தச் சார்புடைய துறவிகளையே நான் பெரும்பாலும் இதுவரை சந்தித்துள்ளேன். சைவ சித்தாந்த மரபைப் பின்பற்றிய துறவி ஒருவரை நான் முதன்முறை தரிசித்தது இம்முறைதான். பூமித் முத்துக்குமாரத் தர் பிரான் அவர்களின் சைவப் பொலிவும், சிவநெழிச் சிங் கையார், தரிழ் நொழிநிலும் வடமொழிநிலும் அவர்கள் காட்டிய பற்றும், என் வாழ்க்கையில் நான் மறக்கமுடியாத அனுபவங்களாகும். துறவினால் மெனீந்த உடலில் திருவருட் பொலிவினால் ஏற்பட்ட உன்ன நிறைவு அவ் டிடம் பிரகாசித்தது.

கவாமி அவர்களுடன் உரையாடுவதில் ஒரு தனிச் சுவை உண்டு. மிகச் சாதுரியமாகவும், ஆழமாகவும் பேசும் ஆற்றல் படைத்தவர்களாகச் கவாமிகள் விளங்கி

னார்கள். தமது கருத்துக்கு மாறுபட்டோர் கருத்துக்களை எடுத்து மறுக்கும்பொழுது, வெகு நயமாகவும், விகடத் தோடும் பேசிக் கண்டிப்பார்கள்.

நூல்களை மிக நுட்பமாகவும், ஆழமாகவும் படிக்கும் ஆற்றல் அவர்களிடமிருந்ததென்பது, என்னு நூலை அவர்கள்-அடைமாளங்களிட்டுப் படித்திருந்ததிலும், உமரபதி சிவாசாரியரது பெளஷ்கர விருத்தியைக் குறிப்பிக்க ளுடன் படித்திருந்ததிலும் விளங்கியது.

இக்கால ஆராய்ச்சி முறையைப் பின்பற்றி, எந்த நூலையும், அவர்கள் படித்ததாக விளங்கவில்லை. பரம் பரையாகச் சைவ மரபில் எவ்விதம் சமய சாத்திரங்கள் படிக்கப்பட்டு வந்தனவோ, அம்முறையில் நூல்களை ஐயத் திரிபு அறக் கற்றுன்னார்கள் என்பது அவருடன் சமய விஷயமாக உரையாட வாய்ப்புப்பெற்ற எவருக்கும் விளங்கியிருக்கும்.

தமிழிலும், கூட்டுமொழியிலுமுள்ள சைவ சிந்தாந்த நூல்களைப் படிப்பதில் காலத்தையி் போக்கிய அவர்களின் உன்னம், நடராசப் பெருமானின் திருவடிகளிலே தான் சரணடைந்திருந்ததென்பதை அவரது வாழ்க்கை நன்கு காட்டியது.

புதிமத் முத்துக்குமாரத் தம்பிரானைச் சந்திக்கப் பெற்றது என்னு வாழ்க்கையில் மறக்கமுடியாத அநுப வங்களிலொன்றாகும். தினசரிப் பத்திரிகைகளிலும், திங்கள் வெளியீடுகளிலும், பொழுதுபோக்கிற்காகவும், வயிற்

றப் பிழைப்புக்காகவும் எழுதப்படும் கட்டுரைகளைப் படிப்பதில் முன்னேற்றமடைந்துள்ள இக்கால அறிவுலகில், எமது தம்பிரான்போன்றவர்களைக் காண்பது அரி தென்பதை நாம் கூறவேண்டியதில்லை. சைவமும், தமிழும் பண்டைப் பெருமையுடன் மறுமலர்ச்சி யடைவதானால், பூர்வத் முத்துக்குமாரத்தம்பிரான் போன்றவர்கள் பலர் தமிழ்காட்டிலே தோற்றாதல் வேண்டும். அத்தகைய யோரைத் தோற்றுவிக்கக்கூடிய வகையில் சைவசமூகம் உருப்பெறுதல்வேண்டும்.

சைவம் வாழ்க! தமிழ் வாழ்க!!

உ.
சிவமயம்

மாதவச் சிவஞான சுவாமிகள் அருளிய
ஸ்ரீ அகிலாண்டநாயகி பதிகமும்
ஸ்ரீமத் முத்துக்குமாரத் தம்பிரான் அவர்கள்
அதற்கெழுதிய உரையும்

பாட்டு - 1

பன்டைவினையா லும்வரு பழவினையி னாலும்முறு
பாழ்த்தகன் மத்தி லுறும்
பாழான மாயைப் புணர்ச்சியா லுந்தொலைவில்
பலபல தறுக்க டீக்கித்
கொண்டு தழல் பானியேன் செய்கின்ற பிழையெலாங்
குணமெனக் கருதி எளிதாக்
கோலங்கள் காட்டியெனை யிவ்வள வெடுத்தான்ட
குணமேரு வேகி றைத்து
மன்டுமா னந்தவெள் ளத்தையுன் டின்புறவும்
வைப்பதென் றேவ நிகிலேன்
வானுகி மன்னுகி மற்றுளவெ லாமாகி
மறைகாள் குமறி யாமலே
அண்டபகி ரண்டப் பரப்புமா ய்ப்புறமு
மளவற்று தின்று லாவும்
அருன்னூன வாரியே ராசைமே வியசெல்வ
வகிலாண்ட மென்னு மரகே.

பண்டை விளைபாலும்-அநாதியாயுள்ள சஞ்சித கருமத்தினாலும், வருபழவினையினாலும் - (சஞ்சித கருமத்தினின்றும் பக்குவமும்) வருகின்ற பிராரத்த கருமத்தினாலும், உறுபாழ்த்த கன்மத்தினாலும் - (பிராரத்த விளைபயனை அனுபவிக்குமுறையில்) உறுகின்ற கெடுதி செய்வும் ஆகாமிய கருமத்தினாலும், பாழாய் மாயைப்புணர்ச்சியாலும் - நிலைபெறில்லாத பயனைத் தருவதாகிய மாயையினது சேர்க்கைகளாலும், தொல்வு இல் - ஒழிதல் இல்லாத, பல பல தறுக்கள் - எண்ணிறந்த பல உடல்களை, தாக்கிக்கொண்டு - கமந்துகொண்டு, சழல் பாவியேன் - (இவ்வுலகிலும் மேலுலகிலும் கீழுலகிலும் கொள்ளி வட்டமும் காற்றாடியும் போலச்) சழன்று திரிகின்ற தீவினையேன், செப்தின்ற பிழையெலாம் - இயற்றுகின்ற தவறான செயல்களை எல்லாம், குணம் எனக்கருதி - நல்ல செயல்கள் என்று திருவுளம் பற்றி, எளிது ஆகோலங்கள் காட்டி - (அருமையின்றி) எளிதாகவே (பருவத்திற்கேற்ற) திருக்கோலங்களைக் காட்டி, எனை - (ஒன்றும் போதாத) என்னையும், எடுத்து - பிறவிக் கடலினின்றும் கருணைக் கையால் தூக்கி, இவ்வளவு ஆண்ட - இத்துணையும் ஆட்கொண்டருளிய, குணமேருவே - அருட் குணங்களால் பெருமலை போல்பவனே! நிறைந்து - வியாபியாகி, மண்டும் ஆகந்த வெள்ளத்தை - தேங்கி நிற்கும் இன்பப் பெருங்கடலை, உண்டு இன்புறவும் - நுகர்ந்து பேரின்ப மெய்தவும், வைப்பது என்னோ - நிலை பெறுத்தியருளுவது எந்த நாளோ! அறிகிலேன் - அடியேன் அறியும் ஆற்றலிலேன், மறை நான்கும் அறியாமலே - வேதங்கள் நான்கினாலும் அறியப்படாமலே, வரனாதி - விண்ணின் கணுள்ள மேலுலகங்கள் ஆகியும், மண்ணாதி - நிலவுலக

மூதலாயுள்ள கிழவகங்கனாகியும், மற்று உன் எலாபநாயி -
மற்றும் அய்விலுவுகை உலகங்கனிலுமுள்ள பொருள்கள்
எல்லாமாகியும், அண்டபகிரண்டப் பரப்புமாய் - (மேற்
கூறிய இருவகை உலகங்களையும் தம்முள் அடக்கிநிற்கும்)
அண்டங்களும் அய்வண்டங்களுக்கு வெளியிற் பரந்த
இடங்களுமாகியும், அப்பறமும் அனவு அற்று நின்ற உலா
வும் - அவ்வண்ட பகிரண்டங்களுக்கு அப்பாழும் எல்லை
யின்றி நின்று விளங்குகின்ற, அருள் ஞானவாரியே - திரு
வருண் ஞானமாகிய பெருங்கடலாயுள்ளவனே, ராசை
மேலிய செல்வ - இராச வல்லிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்
கின்ற செல்வமாகிய, அகிலாண்டம் என்னும் அரசே -
அகிலாண்டநாயகி என்னும் திருப்பெயர் தாங்கிய அரசு
யே.

இராசவல்லிபுரத்தில் எழுந்தருளி யிருக்கின்ற அகி
லாண்ட நாயகி என்னும் இறைவியே! மும்மலங்களின்
சேர்க்கையால் பிறழ்ந் பெருங் கடலிலுள்ளே கழன்று
கொண்டு கிடந்த அடியேனையும் கருணைக் கையால் எடுத்த
ருளி உன்னைத் துதிக்கும் நின்னவனில் வைத்தருளினே.
இனிப் பேரர இன்பப் பெருங் கடலில் இன்புறவும் வைத்
தருளும் காலத்தை அடியேன் அறிகின்றவேன். கியே
உணர்ந்தியருளவேண்டும் என்பது கருத்து.

ராசவல்லிபுரம் என்பது ராசை என மருவற்று,
ஆரியச் சொற்பிரயோகம். செல்வத்துக் கேதுவாகிய
திருவருளைச் செல்வமென்றது உபசாரம். அகிலாண்ட
நாயகி என்பது அகிலாண்டம் எனச் சுருக்கப்பட்டது,
எல்லா அண்டங்களையும் நடாத்துந் தலைவி என்பது

பெரூள். அரசு என்னும் பண்புப் பெயர் அதனுடைய பண்பியை உணர்த்தி நின்றது. வான் மண் என்பன அவற்றின்களுள்ள உயிர்களை உணர்த்தின. அவை தத்துவங்கள் எனக் கொள்ளின் மற்றுள் வெலாம் என்பதற்கு ஏனைத் தத்துவங்களெல்லாம் எனக்கொள்க. என்னை என்பது எனை என வாகரம் தொக்கு நின்றது. இழிவு கிறம்பும்மை நிரித்துரைக்க. ஏகாரம் - அசை. ஓ - வினா. அருண்ணானம் - சிவசத்தியாகிய தடையிலா நூனம்.

பாட்டு - 2

கல்லொத்த நெஞ்சராய் வாழ்வார்சிலர் புனியிற்
 கறங்குசக டென்ன வேடிக்க
 காலோய்வர் சிலர்மரப் பேய்போல நாடொறுங்
 கதறுவார் சிலர்கு வீத்த
 வில்லொத்த நுதலினார் போகத்தை நாடியே
 மெலிவார்சிலர் பகையி லாத
 வெற்றென் பினைக்கடித் தலகுபுன் னாய்க்குருதி
 விழுமதைப் பருகு நாய்போல்
 சொல்லற்ற உலகிறுறு துன்பெலாஞ் சுமாய்த்
 துடிப்பார்சில ரவர்க ளோடு
 துடியாத வண்ணமெனை யிவ்வள வெடுத்திருட்
 டொகையெலா நீக்கி வெல்லோ
 டல்லற்ற பேரின்ப வெள்ளத் தழுத்தியே
 யசைவற் றிருக்க வைத்த
 அருண் ஞான வாரியே ராசைமே விபசைவ
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே

புனியில் - இவ்வுலகிலே, சிலர் கல்லொத்த நெஞ்ச
 ராய் வாழ்வர் - சில மனிதர் கல்லுய் போன்ற இரக்கமில்
 லாத வன்னெஞ்சுடைபரமாய் வாழ்வார்கள், சிலர் - வேறு
 சிலர், கறங்கு சகடு என்ன ஓடிக்காலோய்வர் - சுழல்
 சின்ற சக்கரம் போலப்பல இடங்களுக்கும் ஓடிச்சென்று
 காலி சலிப்புறுவர்! சிலர் - மற்றுஞ் சிலர், மரப் பேய்
 போல நான்தொனும் கதறுவார் - மரத்திலே கட்டப்பட்ட
 பேய் கத்துவதுபோல நானெல்லாம் கத்துவார்கள்,

சிலர் - இன்னுஞ்சிலர், குவிந்த வில்லொத்த நுதலினர் போகத்தை காடியே மெனீவர் - வளைந்த வில்லைப் போன்ற செற்றியையுடைய பெண்களது அதுபவத்தை விரும்பி மெலிவுறுவார்கள். சிலர் - பிறர் சிலர், பசை விலாத வெறுஎன்பினைக் கடித்து - ஈரமில்லாது காய்ந்த சதைபற்ற எலும்பினைக்கடித்தும், அவருபுண்ணுப் விழும் சூருதியைப் பருகும் காய்போல் - பல்வின பக்தர்கள் புண்ணி ஒழுகுகின்ற உதிரத்தைய்பருகிச்சுவைக்கின்ற காய்போல, உலகில் உறு சொல்வற்றதுன்பு எல்லாம் கைமாய்த் துடிப்பர் - உலகத்தில் வருகின்ற சொல்ல முடியாத துன்பமெல்லா வற்றையும் இன்ப மெனக்கொண்டு பதைப்புறுவர், அவர்களோடு துடியாத வண்ணம் - அவர்களுடன் கூடப்பதைப்பாறுதபடி, எனை இய்வனவு எடுத்து - அடியேனை இத்துணையும் (பலமாயக்குறியினின்று) தூக்கியருளி, இருள் தெரவைகளாம் நீக்கி - அறியாமைமையச் செய்யும் பாசக்கூட்டம் முழுவதையும் விலக்கி, எல்லோடு அல்லற்ற - சகல தேவலங்களாகிய பகவிரவுகள் நீக்கிய, பேரின்ப வெள்ளத்து அழுத்தியே அசைவு அற்று இருக்கவைத்த - சுத்த நிகலயிலினையும் பேரின்ப வெள்ளத் துள்ளே அழுந்தச் செய்து அங்கிலையினின்று நழுவாதிருக்கும்படிவைத்தருளிய, அருண் ஞானவாரியே ராசமேனிய செல்வ அகிலாண்ட மென்று மரசே - திருவருண் ஞானமாகிய பெருங்கடலாயுள்ளவனே! ராசலல்லி புரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வமாகிய அகிலாண்ட நாயகி எனுந்திருப் பெயர் தாய்கிய அரசியே!

உலகியலாகிய குறியிலே அழுந்தா வண்ணம் எடுத்து, மும் மலக்களையும் நீக்கிச் சகல தேவலங்களில்

செல்லாது கந்த நீலமயிலே சிவானந்த வெள்ளத்துத்
தினைத்திருஞ்ஞாம்படி செய்த அகிலாண்ட நாயகியினது
அருளுபகாரத்தை அடியேன் மறவேன் என்பது கருத்து.

கறங்குசகடு - வினைத்தொகை. கறங்கு - காற்றுகு
என்ப பொருள்கொன்னின் உம்மைத் தொகை. மரப்
பேய் - மரங்களிலே மந்திரமுனை யறைந்து சுட்டப்பட்ட
பேய்.

தூலவுட லரவினது தோலென்ன கீங்கவே
 சூக்குமத் தோடுபிரினைத்
 துன்பமுறு யாதன வுடலத் திருத்தியே
 சுடருமெரி வாயினிடுவார்
 மேலதிற் களலெனச் செம்பினை யுருக்கியே
 விடுவார்விழி தன்னினுரி
 விழுந் றீறக்குவார் கரகதொழும் வெவ்வேறு
 விதமாக ஐநிலுழி
 காலம் தழுத்துவார் தலைபெறும் பிடினுச்சி
 கவிழற வடிப்பரத்தக்
 களலொத்த யமதூதர் கையிலடி யேற்றனைக்
 காட்டிக் கொடுத்திடாதே
 ஆலமமு துண்டமர் தமையாண்ட கீன்கருனை
 யன்னமே யுனைநம்பினேன்
 அருள்ஞான வாரியே ராகசமே வியசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னுமரசே

தூலவுடல் அரவினது தோல் என்ன கீங்கவே - தூல
 சரீரமானது பாம்பினுடைய தோல் (சட்டை) கீங்குதல்
 போல கீங்கவே, உயிரினை சூக்குமத்தோடு - ஆன்மாவை
 (யமதூதர்) சூக்கும சரீரத்தோடு கொண்டு சென்ற,
 துன்பம் உறும் யாதன உடலத்து இருத்தி - துன்பங்களை
 அறுபலித்தற்குரிய யாதன சரீரத்தில் இருக்கும்படி
 செய்து, சுடரும் எரிவாயின் இடுவார் - எரிகின்ற நெருப்
 பினிடத்தே போடுவார், மேல் - அதன் பின்பு, 'அதில் -

அந்தயாதனு சரீரத்திலே, செம்பினைக் கனலென உருத்தி
 விடுவார் - செம்புக்கட்டிகளை நெருப்புப்போல் உருகச்
 செய்து வார்ப்பார், விழி தன்னின் ஊசி விரிமுற இறக்கு
 வார் - கண்விரிவிடத்துக் காய்ச்சிய ஊசிகளை அழுது கதறு
 மாறு உள்ளே இறங்கும்படி அழுத்துவார், நரன்தொறும்
 - பலவகைப்பட்ட நரகங்கள் தோறும், வெவ்வேறு விதமாக
 - பல வேறு வகையாக, ஊழி ஊழி காலமது அழுத்துவார்
 - பல ஊழி காலம் அழுந்தும்படி செய்வார், தலை எழும்
 பிடிள் - நரகங்களினின்றும் தலை நிமிர்ந்தாய், உச்சி கவி
 முற அடிப்பார் - (இருப்புலக்கைகளாலே) உச்சியானது
 கவிழ்த்து கிடக்கும்படி அடிப்பார்கள், அந்தக் கன
 லொத்த யமதூதர் கையில் - அவ்வாறு செய்கின்ற
 நெருப்பை! பொத்த வெம்மையை யுடைய யமதூதர்
 கனுடைய கையிலே, அடிபென் தனைக் காட்டிக் கொடுத்
 திடாதே - உன்னுடைய தொண்டனாகிய என்னைக் காண்
 சித்து ஒப்பித்து விடாதே ஆலம் அழுது உண்டு - ஆல
 கால் விடத்தை அழுது செய்தருளி, அமரர் தலம் ஆண்ட
 - தேவர்களைக் காத்தருள் செய்த, நீள் கருளை அன்னமே
 - பெரிய அருள் வெள்ளமான அன்னம்போல்பவளே
 உகை நம்பினேன் - உன்னையே நம்பி இருக்கின்றேன்,
 அருண்ணான வாரியே ராசை மேலிய செல்வ அகிலாண்ட
 மென்னும் அரசே - திருவருண் ஞானமாகிய பெருங்
 கடலாயுள்ளவளே! ராசவல்லிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்
 கின்ற செல்வமாகிய அகிலாண்ட நாயகி எனும் திருப்
 பெயர் தாங்கிய அரசியே.

சிவனருள் தன்னையே நம்பி அடைக்கமம் புக்காரை
 வினைப்பவர்கள் சாதாமல் காக்கும் என்பது கருத்து.

தூலவுடல் - ஐம்பூத பரிணமசரீரம். இது சூக்ஷ்ம சரீரத்தினின்றும் ஐம்பூதமயமாகப் பரிணமிப்பது. சூக்ஷ்ம சரீரத்தினின்றும் தூலசரீரம் பிரிவதற்குப் பரம்பிளந்து சரீரத்தினின்றும் தோல்பிங்குதகம் உவமையாகக்கூறுவர்.

சூக்ஷ்மசரீரம் - பஞ்ச நன்மாத்திரைகளும் அந்தக் கரணம் மூன்றும் ஆகிய எட்டினாலும் ஆக்கப்பட்டு முத்தி பெறுமளவும் உயிர்யோக்குவரவுபுரிதற்குக் கருவியாகப் புளது.

யாத்னுவுடலம் - சூக்ஷ்ம சரீரத்தினின்றும் பரிணமித்து நரகங்களிலே துன்பம் அநுபவித்ததற்குக் கருவியாயுள்ளது. அதுநெருப்பு மயமான நரகங்களில் இடினும் அழியாது நின்று உயிர்க்குத் துன்பம் விளைப்பது.

செம்பு முதலிய உலோகங்கள் உருக்கியபின்பாது நெருப்பின் சிறமூற் குடுஞ் கேடும், ஆதலின் களவென என்னார். காலமது என்பதில் அது பகுதிப்பொருள் விசுதி. ஏகசரம் இரண்டும் அகை. ஆலத்தை இவ்வளர் அமுது செய்தருளி அமரரைக் காத்தருளியது அம் பிகைவின் துணைரினும் ஆதலின், அச்செய்கை அம்மை யின் செயலாகக் கூறியருளினார். அன்னம் பாசியும் சிகை யும் பகுத்துக் கொள்வதுபோல அருள் பாசத்தையும் உயிரையும் பகுத்து உயிரை ஆட்கொள்ளுதல் பற்றி அன்னமே என்னார். அன்னம் - உவமையாகு பெயர், விளைவுமம்.

செம்புறு களிம்பென வநாதிமல முழ்கியிருள்
 சேருமலர் விழியென்னவே
 தெளிவற்ற கேவலத் தனசுவற் றிருத்துமல
 சேட்டையாற் குழவிக்குடர்
 தம்பினியி னாலுற்ற பால்கோலை நோக்கவலை
 தமையனியி பாரென்னநான்
 சார்கன்ம மாயையை விரும்பநீ தந்திடச்
 சகலனாய்ச் சுழல்கறங்கு
 பம்பரம் தென்னநீள் பிறவிச் சுழிக்குளே
 பட்டுழல் பெரும்பாவிபேள்
 பாழான மலமற்று விளையற்று மாயையின்
 பற்றுவிட் டுளையறித்துள்
 அம்பொனடி நீழல்சேர்ந் தானந்த முண்டு கா
 னதுவா யிரும்பதென்றே
 அஞன்னான வாரியே ராசைமே விவசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னுமரசே

செம்பு உறுகளிம்புளன - செம்பு என்னும் உயோக
 மானது தரனுள்ள போதே தன்பாலுற்ற களிம்பினுள்
 முழ்கியிருத்தல் போல, அநாதிமலம் முழ்கி - அநாதியே
 (யானுள்ளபோதே) என்பாலுற்ற ஆனவ மலத்தினுள்
 அழுத்தி, இருஞ்சேரும் அலர்விழி என்ன - இருட்டினுள்
 அகப்பட்ட மலரவிழித்த கண் ஒன்றையும் அறியாது
 கிடத்தல்போல, தெளிவுஅற்ற கேவலத்து அசைவு அற்று
 இருந்து - வினக்கம் பெறுத கேவலாவதையிலே (அறிவு

இச்சை, தொழில்கள்) தொழிற்படாது வானா விரும்பு, குழனி குருடர் - குழந்தைகளும் குருடர்களும், தம்பினி யீனும் - தமக்குள்ள பசியும் குருடுமாகிய நோய்களினாலே, பால் கோலை மீளக்க - குழந்தைகள் பாலைபும் குருடர்கள் கோலையும் விரும்ப, அவை தம்மை அளிப்பார் என்ன - அப்பாலையும் கோலையும் அவர்க்கு முறையே கொடுத்து தலவுவார் போல, மலசெட்டையார் - (அறிவிச்சை தொழில்களைத் தடை செய்தலாகிய) ஆணவ மலத்தின் செய்தியால், மான் சார்க்கம் மரையையை விரும்ப - மான் (அத்தடை நீங்கும் பொருட்டுச்) சார்தற் குரிய கருமமலம் மரபாமலம் என்னும் இரண்டிலையும் விரும்ப, நீ தந்திடச் சகலனும் - அவ்விருப்பமாகிய மூல கன்மத்துக்கேற்ப மாயேயமாகிய கருவிகளையும் அவற்றற் கான்மிய கருமத் தையும் நீ எனக்குத் தருதலால் சகலாவத்தை உடையே னாகி, கழல் கறங்கு பம்பரம் அது என்ன - சுற்றுகின்ற காரிருடியும் பம்பரமும்போல, நீன் பிறவிச் சுழிக்குள்ளே பட்டு உழல் பெரும் பாணியேன் - நெடிதாகிய பிர்விக் கடல் வென்னத்தின் சுழிக்குள்ளே அகப்பட்டு அலமரு கின்ற பெரும் பாவமுடையேன், பாழாய் மலம் அற்று - எல்லாக் கேட்டிற்கும் காரணமான ஆணவ மலம் நீங்கப் பெற்று, வினை அற்று - ஆணவ மலச் சார்பு பற்றி வந்த கரும மலமும் நீங்கப் பெற்று, மானவரின் பற்றுவிட்டு - அக்கரும மலத்திற் கேற்ப வந்த மாயா மலத்தின் தொடர்பும் மிங்கப்பெற்று, உளை அறிந்து - (இவ்வனம் மும்மைமல மறுவித்த முதலவியாகிய) உன்னை அறிந்து, உன் அம்பொன் அடி கீழில் சேர்ந்து - (பிறவித்துயர் வெப்பத்தை நீக்குவதாகிய) உனது பொன்போன்ற

திருவடியாகிய சிழலைபடைந்து, ஆனந்தம் உண்டு - பேரா
னந்தமாகிய அமுதை துகர்ந்து, நான் அதுவாய் இருப்
பது என்றே - அடியேன் அவ்வானந்தமே யாகி சீலை
பெறுவது எல்லானோ! அருண்ஞான வாரியே ராசை
மேவிய செல்வ அகிலாண்ட மென்னும் அரசே - திரு
வருண்ஞானமாகிய பெருங்கடலாயுள்ளவனே! ராச
வல்லிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வமாகிய
அகிலாண்ட நாயகி எனும் திருப்பெயர் தாய்கிய அரசியே.

மலகேவலத்தில் சிறீதும் விவக்கயின்றிக் கிடந்த
உயிர்க்கு மாயையின் காரியங்களால், அறிவு தொழில்
இச்சகைகள் சிறிதே விளங்குஞ் சகல சித்தியைத் தந்த திரு
வருளை அறிந்து மும்மை மலம் அழந்துச் சுத்த நிலையில்
செம்மை நலமாகிய சிவாகந்தம் பெருவாழ்வு பெறுவதே
மக்கட் பிறப்பின் பயன் என்பது கருத்து.

உறு என்னும் உவம விகிை பொருளினும், மூழ்கி
என்னும் பொருள் விகிை உணமத்தினும் இளையதும், பம்
பரமது, அது பகுதிய் பொருள் விருதி. அடி நிலை - ஏக
தேச உருவகம், " கழலார் துயர் வெயிற் கட்டிடும் போது
அடித் தொண்டர் துன்னும், சிழலாவன ஐயற
னடித்தவமே " என்பது தேவாரம். திருநாவுக்கரசர் தே -
திருவையாறு, திருவிருத்தம்.

பாட்டு - 5

முன்னமல மென்னுமொரு பேப்பிடித் திருவினை
 முதிர்ந்தவெறி யரவு சுற்றி
 முடியாத பிறவிக் கடற்குள்வீழ்ந் தாசையென
 முண்டகழி வந்த மித்தத
 மிள்ளைய மாதரெனு மகரம் னொருபுறம்
 விழுங்கலவும் பொறிகளான
 வீறற்கரவ மைந்துமவந் தெங்கனு மிழுக்கநான்
 வீணிலே கைவ தானேன்
 பொன்னைய தின்னடித் தாமரைத் தலமலாற்
 புகலிடம் பிறிது கானேன்
 பொய்யனே னுகிலுங் கைவிடா தானுவாய்
 புவளங்க ளியாவு மீன்ற
 அன்னையே பகிரண்ட முகடெலாங் கரைபுரன்
 டப்புறமு மலைத் தும்பும்
 அருண்ணாள் வாரியே ராசைமே வியசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே

முன்ன மலம் என்னும் ஒருபேய் பிடித்து - அநாதி
 யாதிய ஆணவமலம் எனப்படுகின்ற ஒப்பற்ற பேயினால்
 பிடிக்கப் பட்டு, இருவினை - நல்வினை, தீவினையென இரு
 பகுதியாகிய கன்மமலம் எனப்படும், முதிர்ந்த வெறி
 அரவு சுற்றி - முற்றிய மயக்கத்தைச் செய்யும் பாம்பினாலே
 கட்டப்பட்டு, முடியாத பிறவிக் கடற்குள் வீழ்ந்து -
 ஒழியாத பிறப்பெனப்படும் கடலினுள்ளே விழுந்து,
 ஆசை என்ன முண்ட கழி வந்து அமிழ்த்த - அவா

என்று சொல்லும்படி உண்டாகிய நீர்ச்சுழி என்பால் வந்து தன்னுள்ளே அமிழ்த்தும்படி செய்ய, மின் அணைய மாதர் என்னும் - மின்னகை யொத்த பெண்கள் என்று சொல்லப்படும், மகரமீன் ஒரு புறம் விழுங்க - மகரமீனானது ஒரு பக்கத்தை விழுங்கா நிற்ப, ஐம்பொறிகள் ஆன - செவி, மெய், கண், நாக்கு, மூக்கு என்னும் இத்திரி யங்களாகிய, விறல் கரவம் ஐந்தும் - வலியுடைய முதலைகள் ஐந்தும் என்பால் வந்து, எங்கணும் இழுக்க - தமக்குரிய ஓசை, ஊறு, உரு, கவை, நாற்றம் என்னும் ஐம் புலன்களு முனவாய் இடங்கனிலெல்லாம் இழுத்துச் செல்ல, நான் வீணிலே நைவது ஆனேன் - அடிபேன் பயனற்ற துன்பத்திலே வருத்தலுறுகின்றேன், நின் - உனது, பொன்னகைய அடித்தாமரைத்தலம் அல்லால் - பொன் போன்ற பாததாமரையாகிய இடமே யன்றி, புக லிடம் பிறிது காணேன் - அடைக்கலம் புகுதற்குரிய இடம் பிறிதொன்றையும் அறிகிலேன், பொய்யனேன் ஆகிலும் கைவிடாது ஆணுவாய் - நிலைபெற்ற உணர்ச்சி இல்லாதானுள்ளும் கைவிடாது ஆட்கொண்டருளுவாய், புவணங்கள் யாவும் ஈன்ற அன்னியே - உலகங்கள் அனைத்தையும் பெற்ற தாயே, பகிரண்ட முகடு எல்லாம் கரை புரண்டு - அண்ட வெளியின் உச்சி முழுவதிலும் வரம்பு கடந்து, அப்புறமும் அலை ததும்பும் - அப்பாலும் அலைகள் நிரம்பி வழிகின்ற, அருண்ணானவாரியே - திருவருண்ணானமாகிய பெருங்கடலாயுள்ளவனே, ராசை மேனிய செல்வ - இராசவலிப்புரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வமாகிய, அகிலாண்டம் என்னும் அரசே - அகிலாண்ட நாயகி என்னுந் திருப்பெயர் தாய்கிய அரசியே

மும்மலங்களால் அலமரும் உயிர்கள் ஆவ்வழிமரு
தலை கீக்கிக் கொன்னுதற்கு முதலிவன் திருவருளைப் பர
ணடைதல் வேண்டுமென்பது கருத்து'

பொய்யாவது, நிகழ்பெறுவது பேரலத் தொன்றி
னிரையில் மறைவது. அந்திண்டு அவ் உணர்வினை
உணர்ந்தி நின்றது. விதற் கரு என்பதும் பாடம்.

பாட்டு - 6

இசையொத்த பண்களஞ் சொல்லினெடு பொருள்களு
 மிருளினெடு வெளியு நீண்ட
 இன்பமொடு துன்பமு நரகொடு சுவர்க்கமு
 மெண்ணுதம் கரிய வான
 வசைபெற்ற போலிபே தங்களொடு பவைதமின்
 மருவுழியிர் யாவு மோங்கு
 மறைநாணு வர்க்கமு மற்றுமுள கலைகு
 மகிழ்கட லெனமு மகியும்
 திசையெட்டு மிரளியொடு சோமனுஞ் சமயத்
 திரட்சிகளு மொருவ ராலும்
 தேடரிய புவனகோ டுகளும்நில வாழ்கின்ற
 தெய்வங்கள் பலவும் யாவும்
 அனைவற்ற பரவெனிக் குள்ளே மிருக்குமென்
 றநிலித் தெனைக்க லத்த
 அருண்ணுள வாரியே ராகசமே வியசெல்ல
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே

இசை ஒத்த பண்களும் - இசையிலே அதனெடு ஒத்து
 கிற்றும் பண்களும், சொல்லினெடுபொருள்களும் - சொற்க
 ளொடு அவற்றினுணர்த்தப்படும் பொருள்களும், இருளி
 னெடு வெளியும் - இருளும் அதற்கு எதிர் மறைபாடான
 ஒளியும், இன்பமொடு துன்பமும் - இன்பமும் துன்பமும்,
 நரகொடு சுவர்க்கமும் - நரகமும் சுவர்க்கமும், எண்ணு
 தற்கு அரியவாள் - இத்தனை என்னு எண்ணி அளவிடு
 தற்கு முடியாத, வசை பெற்றயோலி பேதங்களொடும்

- இழிவு பொருத்திய பிறவி பேதங்களும், அவை தம்மின் மருவும் உயிர் யாவும் - அப்பிறவி பேதங்களிலே எய்தி வாழும் உயிர்கள் முழுவதும், ஒங்கும் நரனு மறை வர்க்க மும் - உயர்வாகிய நான்கு வேதங்களும் அவற்றின் பகுதிகளும், மற்றும் உன கலைகளும் - அய்வேதப் பகுதிகளிற் றேன்றி வேறுதவுள்ள கலைகளும், அலைகடல் எலாமும் - கதையை மோதுகின்ற கடல்கள் அனைத்தும், மலையும் - மலைகளும், திசை எட்டும் - திக்குக்கள் எட்டும், இரவி யொடு சோமனும் - சூரியனும் சந்திரனும், சமயத்திரட்சி களும் - சமயக்கூட்டங்களும், ஒருவராலும் தேட அரிய புவன கோடிகளும் - எத்துணை ஆற்றல் படைத்தோரா லும் தேடித் காணமுடியாத எண்ணிறந்த புவனங்களும், அதில் வாழ்கின்ற தெய்வங்கள் பலவும் - அப்புவனங்கள் ஒவ்வொன்றிலும் வாழ்கின்ற தேவதைகள் பலவும், யாவும் - இவ்வனம் கூறியவை எல்லாம், அசைவு அற்ற பரவெளிக்குள்ளே இருக்கும் என்று அறிவித்து - சன்னை மற்ற மேலான சிதாகாசத்தின் ஒரு கூற்றினுள்ளே அமையுமென்று உணர்த்தி, எனைக் கலந்த - அடியெனை அப்பரஞான வெளியிலே கலக்கும்படி செய்தருளிய, அருண் ஞானவாரியே - திருவருண்ணானமாகிய பெருங் காமாயுள்ளவனே, தாசை மேலிய செல்வ - இராசவல்லி புரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வமாகிய, அகிலாண்டம் என்னும் அரசே - அகிலாண்ட நாயகி என்னுந் திருப்பெயர் தாங்கிய அரசியே.

மாயா காரியமாகிய பிரபஞ்ச மெல்லாம் தனது ஒரு சிறு கூற்றினுடங்க அடியிறுமில்லாது சிறைந்த போத

பூரண வெளியிலே உயிர்கள் பிதிவறக் கலந்து நிற்கப் பரிஜூதற்குத் திருவருளுபகாரம் பெற வேண்டும் என்பது கருத்து.

இலச - துத்தம் கைக்கிளை முதலாயின. அனல் ஏழி னையும் இக்காலத்தார் சட்சம் ரிஷபம் முதலிய வட சொற் பெயரால் வழங்குப. பன் - பாலைப்பன் முதலாயின. மலைதல் - மோதுதல், மலைகடல் - வினைத்தொகை; அலை கடல் எனப் பிரிப்பின் மோனை நயமில்லை. பரவெளி சிதா கரசம் என்பன ஒருபொருட் சொற்கள். கலந்த என்பதில் பிறவினைப் பொருளில் வரும் விசுதி தொக்கி நின்றது.

நீயுள்ள தென்றன்று காணு முள னன்றுமுத
 வீங்காம ளென்னிடத்தில்
 நேசம்வைத் தேரீ யிருக்ககாள் மலமாகி
 நின்றதே துடலெனக்கங்
 கேயுமுறை யெங்ஙனே வினைகடரு மெனிலவைக
 னேறிடா தபுவி லாமல்
 எட்டாத கேவல மிருப்பமே லொருகன்ம
 மேயாத விச்சை கண்டு
 காயம தளிப்பதென விற்புதுள் புறமுன்பு
 கன்மமே திதனே யருள்வாய்
 ககனமுத டுக்கடல் தளவிற்பு வளங்களுங்
 கரைபுரண் டெங்கு மோங்கி
 ஆயுமுறை காணு தகண்டமாய் நின்றதிரு
 வக்கீர் சுரர்மருவுநீள்
 அருள்நூன வாரியே ராசைமே வியசெல்ல
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே

நீ உள்ளது என்று அன்று காணும் உளன் - முதல்
 வியாகிய நீ என்று உள்ளாயோ அன்றே அடிமைவாகிய
 யானும் உளேன், அன்று முதல் - நீயும் காணும் உளே
 மாகிய அந்தக் கால முதலாக, நீ என்னிடத்தின் நீங்கா
 மல் நேசம் வைத்திருக்க - நீ அடியேனிடத்தினின்றும் பிரி
 யாமல் கருணை வைத்திருக்கவும், நான் மலமாகி நின்றது
 எது - அடியேன் மலசொருபத்தின் மறைந்து நின்றது
 என்ன காரணத்தினால்?, அங்கு எனக்கு உடல் ஏயு

முறை எவ்வளவு - அந்த மலகேவலத்தில் அடியேனுக்கு உடம்பு வந்து பொருந்தும் முறைமை எப்படி? வினைகள் தரும் வனில் - கன்மங்கள் உடம்பினைத் தரும் என்றால், அவைகள் ததுவிலாமல் ஏழிடா - அக்கன்மங்கள் உடம்பில்லாமல் உண்டாகமாட்டா, எட்டாத கேவலம் இருப்ப - உணர்ச்சிக்குப் புலனாகாத கேவலத்தில் (யான்) இருந்தமால், மேல் ஒரு கன்மம் ஏயாது - அக்கேவல நிலையின் மீது ஒரு கன்மமும் பொருந்தாது, அபிச்சை காண்டு கரையம் அது அளிப்பது எனில் - மலத்தால் மறைப்புண்டு கிடப்பது காண்டு (அதுநீங்குதற்பொருட்டு) உடலைத் தருவது என்றால், இன்பு துன்பு உற - (உடலினே) இன்ப துன்பங்களை அனுபவித்தற்கு, முன்பு கன்மம் ஏது - முன்னே கன்மம் எப்படி வந்தது, இதனை அருள்வாய் - இரத்தையத் தைத் தெளித்தருள்வாய், கனை முகடுங்கடத்து - ஆகாயத்தின் உச்சியையுங் கடத்து, அளவு இல் புலனங்களும் கரை புரண்டு - எண்ணிறந்த உலகங்களையும் வரம்பு கடத்து, எங்கும் ஓங்கி - எவ்விடங்களிலும் மேம்பட்டு, ஆயும் மறை காணுது அகண்டமாய் நின்ற - ஆராய்கின்ற வேதங்களாலும் காணப்படாது வியாபகமாய் நின்ற, திரு அக்கிரேசர் மருவும் நீள் - அழிய அக்கிரேசரை மணந்தருளிய செடிய, அருள் ஞானாவாரியே - திருவருண் ஞானமாகிய பெருங்கடலாயுள்ளவளே, ராசை மேனிய செல்வ - இராசவல்லிபுரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வமாகிய, அகிலாண்டம் என்னும் அரசே - அகிலாண்ட கரையி என்னுந் திருப்பெயர் தாங்கிய அரசியே.

நாயத்திலீங்கித் தெளிதற்குத் திருவருட் கண்ணற் காணவேண்டுமென்பது கருத்து.

“பதியினைப் பொத பகபாசம் ஆகாதி” யாயினும் பக வநிஷு தூலமாதலின் அதனை மலம் மறைத்தது. அம் மறைப்பால் பகவானது, சார்கன்ம மாயைகளை விரும் பிற்று; அவ்விருப்பமே மூல கன்மம் அதற் கேற்பச் சூக்ரும உடல்கள் மூதலுற்பணத்தில் கொடுக்கப்படும். அது கொண்டு தூல கன்மம் உட்படப்படும். அதற்கேற்பத் தூல உடல்கள் வரும். இவ்வியல்பு ‘செம்புலுகளிம்பென’ என்னும் திரு விருத்தத்திலும் குறிப்பிடப்பட்டது.

மலமாகி திற்றல் - மலத்தோடத்துவிதமாயிருத்தல்
 அவிச்சை - ஆணவமலம், தாயமது - அதுபகுதிப் பொருள்
 விசுதி. அக்கிரகரர் - அக்கிஷி தேவன் பிரதிப்டை செய்து
 வழிபாடு செய்ய அவனுக்கு நடனங் காட்டியருளிய
 சுகரர்.

உடலத்தி லின்றெனக் கொழியாத விச்சைதா
 னுற்றதே துன்றனிலே
 உற்றதே ளீதறு வளித்திடும் போதெலா
 முறல்வேண்டு மென்றனியல்பேல்
 கடலொத்த பிறிவிதளி லெந்நானு மவ்விச்சை
 கட்டுற்று சீற்றல்வேண்டும்
 கடியமல சத்திசற் தகலவகு மெனிலவை
 கழித்ததார் வீகழிக்கில்
 செடலுற்ற வெல்லா வுயிர்க்குரீக் குலவயான்
 கெடுத்தாலு மம்மலந்தான்
 கெட்டாலு முள்ளினகான் கிடிவழி படுவதேன்
 கேடலா யினவயகுளுவாய்
 அடலுற்ற திரிபுர மடங்கலு மெரித்ததிரு
 வக்கிரீ கரரை மருவும்
 அருள்வான வாரியே ராசைமே வியசெல்வ
 வகிலாண்ட மெள்ளு மரசே

இன்று உலகத்தில் எங்களு ழுரியாத இச்சைதான் உற்றது ஏது - இன்னான்று (இச்சகல சாக்கிரத்தில்) உடம்பின் கண்ணே அடியோலுக்கு நிற்காத விருப்பம் உண்டானது எதனும், உன்றனிலே உற்றதெல் - உன்னல் வந்ததாயின், ளீதறு அளித்திடும் போதெலாம் உறல் வேண்டும் - ளீ எனக்கு உடம்பினைத் தரும் போதெலாம் அல்லிடுபார் வரல்வேண்டும், என்னன் இயல்பேல் - அன்று என்னுடைய இயற்கையானால், கடல் ஒத்த பிறவி

தனில் எரிக்கானும் அவ்விச்சை கட்டுற்று நின்றல் வேண்டும் - கடல் போன்ற அளவில்லாத பிறவியிலே எந்தக் காலத்திலும் அந்த விருப்பம் பீணிப் பெய்தி நின்றல் வேண்டும், கடியமல சத்தி சற்று அகல வரும் எனில் - வலிய ஆணவ மலசத்திகள் சிறிதே நீங்கியவழி அவ்விருப்பம் உண்டா மென்றால், அவை கழித்தது ஆர் - அம்மலசத்திகளை நீக்கி யது யார், நீகழிக்கில் - நீ நீக்குவையானால், கெடல் உற்ற எல்லா உயிர்க்கும் நீக்குவை - (அம்மல சத்திகளால்) கெடுத்தியற்ற அனைத்துயிர்களுக்கும் நீக்குவாய், யான் கெடுத்தாலும் - அடியேனே அவற்றை நீக்கிக் கொள்வே னுனாலும், அம்மலம் தான் கெட்டாலும் - அம்மலசத்திகள் தாமாகவே நீங்கினாலும், உனை நான் கிட்டி வழிபடுவது ஏன் - உன்னை அடியேன் அணுகி வந்து வழிபாடு செய்வ தால் என்ன பயன்? கேடிலாய் - மலசத்திகள் ஒரு காலத்து நீங்குதல் போல நீங்காது என்னும் பிறிவினா திருப்பவனே, இவை அருளுவாய் - இந்த ஐயங்களை நீக்கி யருளுவாய், அடல் உற்ற திரிபுரம் அடங்கலும் எரித்த - உலகங்களை கவிதலுற்ற எழுந்து திரிகின்ற புரங் கன் முழுவதை (முன்றை)யும் எரித்தருளிய, திரு அக்கி நீசுரை மருவும் - அழகிய அக்கிநீசுரை மணந்தருளிய அருள்ஞானவாரியே - திருவருண்ஞானமாகிய பெருங் கடலாயுன்னவனே, ராசை மேவிய செல்வ - இராசவல்லி புரத்தில் எழுந்தருளியிருக்கின்ற செல்வ மாகிய, அகி லாண்டம் என்னும் அரசே - அகிலாண்ட நாயகி என்னுந் திருப்பெயர் தாங்கிய அரசியே (எ - று)

பரமசிவன் உயிர்கள் மாட்டு வைத்த இரக்கமாகிய திருவருளே அவ்வுயிர்களின் செய்திக் கெல்லாம் அடிப்

பாடாகிய காரணம். அவ்விறைவனது அருகையின்றி யமைந்து எவ்வீடத்தும் எதனையும் உயிர்கள் அறிதலும் இயற்றாதலும் இயலா என்பது கருத்து

திரிபுரம் - வினைத்தொகை, திரிகின்றபுரம் என்பது பொருள். "எழுந்துலகை நலிந்துழலும் அவுணர்கடம் புர முன்று மெழிற்கணடி, யுழந்துருளுமளவை யினொள்ளெரி கொனவெஞ்சில வளைத்தோன்" என்பது தேவாரம். திரு விழி, திருஞான, மேகராகக் குறிஞ்சி.

இராகக் காலத்தில் இருவிலகப்பட்ட கண் விளக்கை விரும்புதல் போல மல கேவல நிலையில் மலத்துளகப் பட்ட உயிர் மாயாதறுவாதிகளை விரும்பும். இருள்நிங்கி னும் கண் ஞாயிற்றினுதவியை யின்றியமையாமை போல மலசக்தி நிங்கினும் உயிர் முதல்வனதருளுபகாரத்தை யின்றியமையாது.

மங்கையர்க ளின்பமே முத்தியென் றுங்கந்த
 மடிவதே முத்தியென்றும்
 வஞ்சுக் குணங்கெடுத்தன் முத்தியினை மாய்வதே
 வளர்முத்தி மூன்றுமலமும்
 பங்கமுற லேமுத்தி யென்றுநித் தியதேகம்
 பற்றுவது முத்தியென்றும்
 பலவும் பகுத்தறிதன் முத்தியுயிர் கெடுவதே
 படர்முத்தி சித்திகளெலாம்
 தங்குவது முத்தியா டாணமொத் திடுவதே
 தகுமுத்தி யென்றுமுயிர்கள்
 தடுமாற மலமறுத் தகலாத திருவடித்
 தாமனரெயன் முடியிலுள்ளி
 அங்கமுயிர் பொருளெலாய் கைக்கொண்டு நாயினேற்
 காந்த முத்திதந்த
 அருன்னாள் வாரியே ராசைமே வியசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே

மங்கையர்கள் இன்பமே முத்தி என்றும் - பெண்க
 ளிடம் பெறுகின்ற இன்பமே உறுதிப்பாப்பனாகிய முத்தி
 என்றும், கங்கம் மடிவதே முத்தி என்றும் - ஐந்து கந்தங்
 களும் கெடுவதே முத்தி என்றும், வஞ்சு முக்குணம்
 கெடுத்தல் முத்தி (என்றும்) - தன்கைச்சாரும் முக்குணங்
 களும் அழிவதே முத்தி (என்றும்), வினைமாய்வதேவளர்
 முத்தி (என்றும்) - திருவினை களும் கெடுவதே நீடும் முத்தி
 (என்றும்), மூன்று மலமும் பங்கம் உறவே முத்தி என்றும்-

ஆணவம் முதலிய மூன்று மலங்களும் அழிவதே முத்தி என்றும், நித்திய தேகம் பற்றுவது முத்தி என்றும். - நித்தியமாகிய உடம்பினைப் பெறுவதே முத்தி என்றும், பலவும் பகுத்தறிதல் முத்தி (என்றும்) - பகுதி, விசுதி, புருடன் முதலிய பலவற்றையும் விவேகித்தறிதலே முத்தி (என்றும்), உயிர் கெடுவதே படர் முத்தி என்றும் - சிவன் கெட்டு விடுவதே அடையத்தக்க முத்தி என்றும், சித்திகள் எல்லாம் தங்குவது முத்தி (என்றும்) - அணிமா முதலிய சித்திகள் முழுவதும் அமைவதே முத்தி என்றும், பாடாணம் ஒத்திடுவதே தகும் முத்தி என்றும் - கலினை ஒத்து அறிவின்றிக்கிடப்பதே தகுதியான முத்தி என்றும், உயிர்கள் தடுமாற - ஆன்மாக்கள் இவ்வாறு மயங்கித் திரிய, மலம் அறுத்து - மும்மலங்களை யும் நீக்கி, அகலாத திருவடித்தாமரை என் முடியில் னன்றி - நீங்காத சீபாத தாமரையை அடியேனது சென்னியின் கண் சூட்டியருளி, அங்கம் உயிர் பொருள் எலாம் கைக்கொண்டு - எனது உடல், உயிர், பொருள் மூன்றையும் ஏன்று கொண்டருளி, நாயினேற்ற ஆகந்த முத்தி தந்த - சிறுமையுடையேனுக்கும் சிவநகர்தமாகிய முத்தியைத் தந்தருளிய, அருண்ஞானவாரியே - திரு வருண்ஞானமாகிய பெருங்கடலாயுள்ளவனே, ராசை மேனிய செல்வ - இராசவல்லிபுரத்திம் எழுத்தருளியிருக்கின்ற செல்வமாகிய, அகிலாண்டம் என்னும் அரசே - அகிலாண்டம் என்னும் திரும்பெயர் தாங்கிய அரசியே.

உலகாயதர் முதலாகிய சமயிகள் கூறும் முத்திகள் எல்லாம் முடிவாகிய பேரின்பமுத்தியாகா. சைவசித்

தாந்த முத்தியே சிவாகந்தம் பெருவாழ்வாகிய ச.ண்மை
முத்தியாம் என்பது கருத்து.

ஐந்து கந்தங்களாவன :— உருவம், வேதனை,
ஞானம், குறி, வாசனை என்பன

கந்தம்- சமூகம் என்பதுபொருள். முக்குணமாவன :—
சாத்துவிகம், இராசதம், தாமதம் என்பன

மூன்று மலம் :— ஆணவம், கன்மம், மாயை என்பன,
பாடாணம் - கல்

என்றும் என்பது எல்லாவற்றோடுங் கூட்டி உரைக்
கப்பட்டது.

பாட்டு - 10

பூதமே என்றும்வரு பொறியென்று மனமாதி
 பொருளென்று நீன்கலாதி
 பொருளென்று முயர்க்கத்த மாயைபொரு ளென்றுயிப்
 புறியிற் சிகுட்டிசெய்யும்
 காதற்பொரு ளென்றுமர வணியிற் றுயின்றவொரு
 காரணன் பொருள தென்றும்
 காலுநி தங்குமுறு வோர்க்குடர் புலர்கூடி
 காடியொளி தேடு மாபோல்
 பேதமுறு பிறனியிற் கழல்வதல் லாலுன்மை
 பெற்றிடுவ துண்டோசொலாய்
 பின்னுமுன் னும்பக்க மேல்கீழு மாபண்ட
 பித்திக ளுடைத்துமண்டி
 ஆதிசுடு வந்தழ மிலாமலடி காயேனை
 யகலாம லான்றுகொண்ட
 அநுன்னாள் வாரியே ராகாமே னிபசெல்வ
 வகிலாண்ட மென்னு மரசே

பூதமே (பொருள்) என்றும் - பிருதியி முதலாகிய
 பூதங்களே உண்மைப் பொருள் என்றும், வருபொறி
 (பொருள்) என்றும் - அப்பூத விடயங்களை அறிதற்கு வந்த
 ழும்பொறிகளாகிய புறக்கருவிகளே உண்மைப் பொருள்
 என்றும், மனம் ஆதி பொருள் என்றும் - மனம் முதலிய
 அகக்கருவிகளே உண்மைப் பொருள் என்றும், நீன்கலாதி
 பொருள் என்றும் - கெடியகலை முதலிய மாபேயங்களே
 உண்மைப் பொருள் என்றும், உயர் கத்த மாயை பொருள்

என்றும் - அசுத்த மாயையின் மேலாகிய சுத்தமாயையை உண்மைப்பொருள் என்றும், சிருட்டி செய்யும் நாதர் பொருள் என்றும் - படைத்தலைச் செய்கின்ற தலைவரே உண்மைப் பொருள் என்றும், அரவணியில் துயின்ற ஒரு நாரணன் பொருளது என்றும் - பரம்பரியிலே நீத்திரை செய்கின்ற ஐப்பற்ற நாராயணனே உண்மைப்பொருள் என்றும், இப்புனியில் நானுவிதம் குழறுவேரர் - இங்வுல சுத்தில் பல பல விதமாகப் பொருளின்றிக் கூறுவோர் கள், குருடர் பலர் கூடி நாடி - பிறவிக் குருடர் பலர் ஒருங்கு கூடி ஆராய்ந்து, ஒளி தேடுமாப்போல்-ஒளியைத் தேடும் முறைமை போல, பேதம் உறு பிறன்கில் சுழல் வது அல்லால் - பல வகையாகிய பிறவிக் கடலிலே சுற்றிக் திரிவதற்குமால், உண்மை பெற்றிருவது உண்டோ சொலாய் - உண்மையுணர்ச்சி பெறுவது உளதாகுமோ சொல்லி யருளுவாய், பின்னும் முன்னும் பக்கம் மேல் கீழும் ஆய் - பின்னிடமும் முன்னிடமும் பக்க இடமும் மேலும் கீழும் ஆகிய எய்கணும் பிறைந்து, அண்ட பித்திகள் உடைத்து - அண்டச் சுவர்க்கையுந் தகர்த்து, ஆதி நடு அந்தமும் இலாமல் மண்டி - முதலும் இடையும் முடிவும் இல்லாமல் செறித்து, அடிநாயேனை அகலாமல் ஆண்டு கொண்ட - சிறுமைபுடைய அடியேனைப் பரி யாமல் அடிமை கொண்டருளிய, அருண்ஞானவாரியே - திருவருண்ஞானமாகிய பெருங்கடலாயுள்ளவனே, ராசா மேனிய செல்வ - இராசவல்லிபுரத்திலே எழுந்தருளியிருக் கின்ற செல்வமாகிய, அகிலாண்டம் என்னும் அரசே -

அகிலாண்ட நாயகி என்னுந் திரும்பெயர் தாங்கிய
அரசியே.

திருவருண் ஞானம் பெற்றோரே ம ன்னமப் பெருங்
காண்பார். ஏனையோர் காணார் என்பது கருத்து.

அகிலாண்டேஸ்வரி பதிகம் மூலமும் உரையிற் முற்றும்.

